

บทสวด

พระรัตนสูตร มงคลสูตร เมตตาสูตร

พระธรรมปริมัตถอนัตตา

โดย

หลวงพ่อ วิจิตฺตธมฺม

อนัตตารามถ้ำว้าว บ้านเมืองนะ

อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

บทสวดพระรัตนสูตร

พระธรรมปรมัตถ์อนัตตา

โดย

หลวงพ่อ วิจิตฺตมม

อนัตตารามถ้ำวู้ บ้านเมืองนะ

อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

น้อมกราบขอขมา ครู อาจารย์ หลวงพ่อวิจิตตมม และ แม่พระวิมาลา
ที่ได้อนุญาตในการเผยแพร่ พระสูตร บทสวด พระรัตนสูตร เมตตาสสูตร
และมงคลสูตร จากหนังสือปริตรหลวง ที่หลวงพ่อวิจิตตมม ได้เขียนไว้
เป็นภาษาไต และมีภาษาไทยเป็นข้อธรรมปรมัตถ์ ที่แม่วิได้มอบให้

หากผิดพลาดประการใดในการอักษรธรรม ในข้อธรรมใดใด
ข้าพเจ้าขอน้อมอดโทษต่อครู อาจารย์ ขอหลวงพ่อและแม่วิโปรดยกโทษ
ให้กับข้าพเจ้าด้วยเทอญ การกระทำนี้เกิดจากจิตเจตนาด้วยธรรมะ
ศรัทธา ที่ขอน้อมถวายข้อธรรมของครูอาจารย์ ขอให้เป็น เหตุดี ผลดี ให้
ข้าพเจ้าได้ออกรอดพ้น จากอัตตทิฏฐิ มานะทิฏฐิ โลภะทิฏฐิ อย่าได้เป็น
อันตรายธรรมปิดกั้นการปฏิบัติ หา เห็น ตัด ถึง มรรคกิจจะ 4 องค์ แก่
ข้าพเจ้าด้วยเทอญ

น้อมกราบระลึกถึงพระคุณอันประเสริฐ

ของหลวงพ่อวิจิตตมม และแม่พระวิมาลา

บทสวดพระสูตรนี้ ข้าพเจ้าขอมอบไว้ให้กับพระศาสนาต่อไป

คณะศรัทธาทุกๆ คน

บทสวดพระรัตนสูตร

หลวงพ่ोजิตตมม เขียน

ชื่อหนังสือ ปิตรหลวง

สิ่งที่ปกป้องคุ้มครองภัยอันตราย ทั้งปวง

ประวัติของพระรัตนสูตร ธรรมอันสูงสุด ที่มีมาเมื่อสมัย พระพุทธเจ้า อยู่จำพรรษาที่วิหารเวฬุวัน ในป่าไม้ไผ่สีทอง ในเมือง ราชคฤห์นั้น ที่ในเมืองเวสาลินั้น ได้ประสบกับภัยที่ร้ายแรงมาก 3 กับ

1. อดข้าว อดอาหารตาย
2. เป็นไข้ หนาว ชีเป็นเลือด อ้วกเป็นเลือดตาย
3. ทูบตีกันตาย

พวกพราหมณ์ได้จุดเทียน เอาเทียนมาเขียนชื่อพระพุทธเจ้า แล้วจุดเพื่อ ทำพิธี หยุดเภทภัยพิบัตินั้นไม่สามารถทำได้ เป่าน้ำมันต์ พรมน้ำมันต์ ก็ทำไม่ได้ ไม่หาย เอาสายสิญจน์มาล้อมบ้านเรือน ก็ทำไม่ได้ เอาอาหาร ดอกไม้ ธูปเทียน มาไหว้เช่นบูชาผี ป่าไม้ ที่อยู่ตามร่องห้วย ก้อนหินผา ร่องน้ำ เพื่อให้มาช่วยปกป้องคุ้มครองจากภัยพิบัติที่เดือดร้อนนั้น คือ อันตรกัปทั้ง 3 ร้ายแรง และอันตรายมากๆ คนตายก็ตายเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ คนเจ็บป่วยก็เจ็บป่วยขึ้นเรื่อยๆ ไม่สามารถหยุดยั้งเภทภัยได้ มีนายกมา คอยกัน ถามกันว่า “เราจะทำอย่างไรให้ภัยที่ร้อนร้ายทั้ง 3 อย่างนั้น ให้ หยุดและหายไป ตอนนี้คนในเมืองเวสาลินั้น ตายเพิ่มขึ้นมาเรื่อยๆ”

นายกท่านหนึ่งก็สั่งว่า “ตอนนี้ในเมืองราชคฤห์นั้นมีเจ้าชายสิทธัตถะ เป็นลูกชายของพระเจ้าสุทโธทนะ ได้ปฏิบัติทุกรกิริยามา 6 ปี ได้เห็น ธรรมแล้ว เป็นพระพุทธเจ้า และยังมีลูกน้องเป็นพระอรหันต์ 6,000

กว่าองค์ ตอนนี้มาอยู่ที่วิหารป่าไม้ไผ่สีทอง เมืองราชคฤห์ เราไปนิมนต์
ท่านมาเถิด รวมทั้งพระอรหันต์อีก 500 รูป มาโปรดเรา ภัยที่ร้อนร้าย
3 อย่างนั้น อันที่เราได้ประสบอยู่นี้ จะค่อยๆลดลง ค่อยๆหยุดไป
อย่างแน่นอน นายกเขาได้คุยกันมาแบบนี้

นายกทั้ง 5 ท่าน นำเอาคนมา 1,000 คน แล้วไปนิมนต์
พระพุทธเจ้า พระอรหันต์เจ้า ทั้ง 500 องค์ พระเจ้าพิมพิสารผู้ปฏิบัติ
จนได้บรรลุถึงพระโสดาบัน ปลาบปลื้มใจมากๆ เลยได้นำชาวบ้าน
ช่วยกันทำเส้นทางใหม่ ตั้งแต่วิหารเวฬุวัน จนถึงแผ่นดินเมืองเวสาลี
พระเจ้าแผ่นดินเมืองเวสาลีก็นำชาวบ้านในเมืองเวสาลีได้ทำเส้นทางใหม่
โดยทำตั้งแต่เมืองเวสาลี เพื่อมาบรรจบกันจนถึงเมืองราชคฤห์ เอา
ทรายปู แล้วปักตุง ผูกต้นกล้วย ต้นอ้อย ปักไว้สองฝั่ง พระพุทธเจ้านำ
สาวกอันเป็นลูกรักทั้ง 500 องค์ เดินทางมาถึงเมืองเวสาลี พระเจ้า
แผ่นดินเมืองเวสาลีได้นำเอาชาวบ้านออกมาต้อนรับพระพุทธเจ้า เมื่อ
ถึงเมืองเวสาลี พระพุทธเจ้าเรียกให้พระอานนท์มา พระพุทธเจ้าสอน
รัตนสูตรที่สูงส่งให้กับพระอานนท์ เมื่อถึงเวลาค่ำมา พระอานนท์ลอย
ขึ้นไปอยู่บนอากาศ ที่มีความสูงตึก 3 ชั้น ได้กราบไหว้พระพุทธเจ้าว่า

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต รัตนสูตรตะวาทีโน โคตะโม
สละมะนะสะ สวดบูชา 3 ครั้ง เอาใจที่เปี่ยมไปด้วยความมีเมตตา กรุณา
มุทิตา แล้วเอาปากเป่ามนต์ (สวด) พระรัตนสูตรที่สูงส่ง ส่งไปให้
เหนือหัวคนในเมืองเวสาลี ให้หายจากภัยพิบัติที่ร้อนร้ายนั้น

บทสวดอัญเชิญเทวดามาชุมนุม ฟังธรรมพระพุทธเจ้า
สวดพระรัตนสูตรเจ้าที่สูงที่สุด ไว้ปกป้อง คุ่มครอง
เมื่อเกิดเหตุภัยพิบัติที่ร้อนร้าย

พุทธัง ปุเชมิ (กราบ)

ธัมมัง ปุเชมิ (กราบ)

สังฆัง ปุเชมิ (กราบ)

นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต รัตนสูตรตะวาทีโน โคตะโม สะมะนะสะ

นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต รัตนสูตรตะวาทีโน โคตะโม สะมะนะสะ

นะโมตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต รัตนสูตรตะวาทีโน โคตะโม สะมะนะสะ

มะมันตา ผืนแผ่นดินที่เป็นวงกลม ทั้งข้างล่าง ข้างบน
ทั้งสี่ทิศ สี่มุมนี้

จักกะวาเรสุ ในวงขอบของจักรวาลหมื่นโยชน์

เตวะตา เทวดาเขาเหล่านั้น

มุณีราชัสสะ เจ้าผู้อยู่เหนือสูงสุด เหนือมุนี 5 องค์

1. พระปัจเจกเจ้า

2. พระอัครสาวกเจ้า

3. พระมหาสาวกเจ้า

4. พระปகติสาวก

5. พราหมณ์ผู้ได้ฌาน

เป็นพระพุทธเจ้าของเรา

ลักกะ โมคคัรรณ สามารถชี้ นำ หนทางไป พระนิพพานอันสงบเย็น

สัทธัมมัง ศรัทธา ธัมมัง บุคคลผู้เชื่อถือพระธรรมอนัตตานั่น

โสตุส ที่ได้ยินธรรมอนัตตา ได้ฟังธรรมอนัตตา มาเท่านั้น

พัตตันตา เทวดาที่มาชุมนุมกัน

อะยมั	ที่เป็นช่วงเวลานั้นๆ
ธัมมะ สะวะนะกาโล	เป็นเวลาที่ได้ยิน ได้ฟังธรรม รัตนสูตรที่สูงสุดนี้
อิตะวา	ในขอบจักรวาลโลกลูกนี้
โลกันตะเรวา	นอกขอบวงจักรวาลนั้น
สันตา สันตะจิตตัม	ผู้มีใจสงบเย็นทั้งหมด
ติสระระนะ สะระนะ	นึกถึงพระรัตนะ สามองค์เจ้าทั้งหมดนี้
พุมมา	ผู้อยู่ติดกับแผ่นดินของโลกนี้
เยเตวา	เป็นเทวดาชั้นจตุมหาราช ตาเวตังสาเขาเหล่านี้
อะพุมมา	ที่อยู่เหนือชั้นฟ้าทั้งหมด
เยเตวา	เป็นเทวดาชั้นยามา ทัวถึงทั้งหมดนั้น
เตวะตา	ภูมิเทวดาเขาเหล่านั้น
สัปปะกาลัม	ในช่วงเวลานี้ เทวดา ได้มาชุมนุมกันทั้งหมด
ปะยาะวะตา	มุ่งมองเห็นพระนิพพานที่สงบเย็น
เตวะ เตวะนะ	เทวดาทั้งหมดมาชุมนุม
ยักขาจะ	ผีพราย ผียักษ์ทั้งหลาย
ปะระหะมะโน	พรหมเขาทั้งหมดนี้
สันติ	มาชุมนุมกัน ให้เกิดความสงบเย็นทั้งหมด
สัปปะ	เทวดา ยักษ์ พรหม ทั้งหมดนี้
สัปปะสัม ปะติสาทะกัม	รับได้ธรรมดีงาม นิพพานที่สงบเย็นนั้น
ยัมปัญญัม	ได้รับมงคลดี กุศลดีงามทั้งหมดนี้
อะนุโม ติตะวา	ชื่นชมยินดีกันทั้งหมด
สะมັกกา	พร้อมเพรียงใจกัน สามัคคีกัน
สาสะเน	ในศาสนาพระพุทธเจ้านี้
ระตา	ให้มีความสุขกันทั้งหมด

โหนดิ	เป็นสุขกันทั่วถ้วนหมดแล้ว
อะลักขาทุ	ขึ้นชมธรรมดงามกันทั้งหมด
วิเสสโตะ	เอาสิ่งผิด ตัดทิ้งหมดแล้ว
ปะมาตะระหิตา	เกิดญาณออกรอด พ้นกรรมที่หลงลืมนี้
โหนดิ	เป็นสุขกันทั่วถ้วนหมดแล้ว
ศาสสะนัส สัจจะ	ปัญญาสัมมาทิฐิเป็นผู้เห็น ปัญญาสัมมาสังกัปปะเป็นผู้รู้ ธรรมอนัตตาศาสนาพระพุทธเจ้านี้
โลกัสสะจะ	บรรดาเหล่าผู้คนทั้งหมดนี้
วา	สัตว์ที่อยู่ร่วมกับเมืองคน มีเดรัจฉาน นก หนู ปู ปลา เป็ด ไก่ จนถึงเปรต อสุรกาย ทั้งหมดเขาเหล่านั้น
วุตทิ	ทางสงบเย็น กว้างใหญ่ สูงขึ้นเรื่อยๆ
สัพปะตะ	ในช่วงเวลานั้น เทวดา หมูสัตว์ทั้งหลาย
ภะวะตุ	ให้ได้รับความสงบเย็น พ้นทุกข์ด้วยเทอญ
สาสะนัม ปิจะ	ทางเห็นรู้ของพระพุทธเจ้านั้น
โลกัญจะ	คนทั้งหมด และตัวสัตว์ทั้งหลาย ที่อยู่ร่วมแผ่นดินไทยทั้งหมดนี้
เตวะตา	ภูมิเทวดาเขาเหล่านั้น
ลักขันตุ	อย่าให้เกิดความเดือดร้อน ทรมานใจ รับธรรมดีนี้ รับมงคลดีนี้ กุศลดีนี้ ด้วยเทอญ
สัพเป	ในช่วงเวลานี้ เหตุร้อนร้ายทั้งหมดนั้น
อัตตะโน	อตตัตถัตตนเรา
ปะริวา เเรหิ	อตตัตถัตตนคนอื่นๆด้วย

สะติง	มาร่วมพร้อมเพรียงกัน สามัคคีกัน
สุชี	รับธรรมที่เป็นความสงบเย็นนี้
โหนดุ	ให้ได้รับธรรมอนัตตาคือนี้ มงคลคือนี้ กุศลคือนี้ ทั่วถ้วนกันด้วยเทอญ
สัปเปหิ	ผู้คนทั้งหลาย สัตว์ทั้งหลายเหล่านี้
ญาติ - พิ	ทั้งเชื้อเครือ ญาติมิตรเขาทั้งหลาย
สะหะ	มาร่วมชุมนุมพร้อมเพรียงกัน
อะนิกา	ให้ปราศจากความเดือดร้อน ทรมานใจนั้น
โหนดุ	ให้ได้รับพรดี กุศลคือนี้ ทั่วถ้วนกันด้วยเทอญ
สุมะนา	ผู้ที่มีใจ ร่วมพร้อมเพรียงกัน รับความสุขนี้
โหนดุ	ให้ได้รับธรรมอนัตตาคือนี้ มงคลคือนี้ กุศลคือนี้ ทั่วถ้วนกันด้วยเทอญ
ราจีโตะวา	ภัยที่เอาเดือดร้อน จากเจ้าจอมร้ายกาจ ทั้งหลายเหล่านั้น
โจระโตะวา	ภัยเดือดร้อน ที่มาจากคนชั่วโมย ทั้งหลายเหล่านั้น
มะนุสสะ โตะวา	ภัยที่มาจากคนร้าย คนไม่ดี ทั้งหลายเหล่านั้น
อะ - มะนุสสะโตะวา	ภัยพิษจากผีพราय ผียักษ์ทั้งหลายเหล่านั้น
อัคคีโตะวา	ภัยที่มาจากกองไฟ ก้อนไฟ เถ้าถ่านของไฟ ทั้งหลายเหล่านั้น
อุกตะกะ โตะวา	ภัยที่มาจากน้ำท่วม น้ำไหลหลาก ไหลมาจากข้างบน จนถึงข้างล่าง ทั้งหลายเหล่านั้น
ปิสากะ โตะวา	ภัยที่มาจากผีเปรต ผีร้าย ทั้งหลายเหล่านั้น
ขานุกะโตะวา	ภัยที่มาจากไฟไหม้โลก อันร้อนร้าย ทั้งหลายเหล่านั้น

กันตะโตวา ภัยที่ปิดกั้น ห้าม หยุด
 ไม่ให้ธรรมฝ่ายดีงามสงบเย็น เกิดขึ้น
 จันปะตะ โรกะ โตวา ภัยไข้หนาว เจ็บป่วย ที่มาจากอากาศ
 อยู่ทั่วผืนแผ่นดิน ในประเทศไทยที่เราอยู่
 อะสัถ ธัมมะโตวา ภัยที่มาจากคนอัตร่า ไม่ใช่คนอนัตตานั่น
 อะสัป ปุริสสะโตวา ภัยที่มาจากเพศตัวเมียนั่น
 จันตะหัตถิ อัสสะ มิโกณะ กุกกุจะ อะหิวิทิกะ
 มะนิสัปปะ ตีปิอัสสะ ตะรัสสะ สุกะระ มะหิงสะ ยักกะสาตีหิ
 ช้างที่ดุร้าย ม้าดุร้าย สัตว์ป่าดุร้าย วัวดุร้าย หมาดุร้าย
 งูเห่าดุร้าย ตะขาบดุร้าย แมงป่องดุร้าย งูเขียวดุร้าย
 เสือดุร้าย หมีดุร้าย ต่อแตนดุร้าย หมูร้าย ควายดุร้าย
 ผีพรายดุร้าย พืชภัยที่มาจากแม่น้ำ อันร้ายกาจทั้งหมดนี้
 นานา ภะยะโตวา ภัยพืชทั้งหมดทั้งมวล ทุกๆสิ่งอย่าง
 ที่ร้ายกาจเหล่านั้น
 นานา โรกะโตวา ภัยโรคไข้ ทุกๆสิ่งอย่าง ทั้งหมดที่ร้ายกาจเหล่านั้น
 นานา อุปะโตวา อุบัติเหตุทุกๆสิ่งอย่าง ที่ร้ายแรงนั้น
 อะลักขัม พระธรรม ที่ได้ปกป้อง คุ้มครอง ดีแล้วนั้น
 กันหันตุ พึงรับเอา ให้รอดพ้น จากความร้อนรายนั่น
 ด้วยเทอญ
 ปะติ ถานะโต ใจอยากเป็นพระพุทธเจ้า อยากได้พระนิพพาน
 พุดออกจากปากเจ้านั้น เออวางไว้ที่ปลายเท้า
 พระพุทธเจ้าที่ปึงกร
 ปะถายะ ตั้งแต่วัน อธิษฐาน บารมีมา
 ตะถา กะตัสสะ การที่จะปฏิบัติ เพื่อเข้าถึง ได้เป็นพระพุทธเจ้านั้น

ตัสสะ ปารามิโย บารมี 10 อย่างนั้น เอาข้ามพ้นรอด
 ออกจากคอกตาย คอกเกิด ในโลกะ 26 ภูมินี้
 ปารัม กัจจະตติ ปารามิโย ได้อธิบายว่าอย่างนี้
 ตัสสะ อุปปะ ปารามิโย ได้เกิดมาเป็นคน เป็นเศรษฐี
 ให้อยู่กับบารมี 10 อย่าง ทุกๆชาติ
 ตัสสะ ประมะตตะ ปารามิโย บารมี 10 อย่างนั้น เป็นปรมัตถ์
 ไม่เปลี่ยนแปลง อยู่ติดกับชั้นปรมัตถ์เจ้า ทุกๆชาติ
 อิติ พระธรรมที่แสดง ได้ปรากฏออกมา ทั้งหมดนี้
 สมะตังสะ ปารามิโย เส้นทางธรรมนี้ บารมี 30 ทศ
 สะสมเต็มถ้วนมาหมดแล้ว
 ปัญจะ परिจาเก ตัดวางทิ้งชั้น 5 อย่างนี้
 โลกัตตะ จะริยัม ได้ถือนั่น เป็นธรรมดี มงคลดี กุศลดี
 ของผู้คน เทวดา พรหม ทั้งหมดเขานั้น
 ญาตัตตะ จะริยัม ได้ถือนั่น เป็นธรรมดี มงคลดี กุศลดี เส้นทางธรรมดี
 ของเชื้อเครือ เจ้าพุทธะทั้งหมดทั้งสิ้น
 พุททัตตะ จะริยัม ได้ถือนั่นในธรรม ขอเป็นพระพุทธรูป
 ติโส จะริยาโย ทางถือนั่น 3 อย่างนี้ ได้เต็มพร้อม
 ธรรมดีงามนั้นแล้ว
 ปังสิ มะ ภาเว เป็นชาติสุดท้าย เพียรปฏิบัติเอา
 กัมพาวัก กันติง ได้ปฏิสนธิในท้องแม่เจ้า
 จาติง ประสูติ อุบัติขึ้นมา
 อะภินิ ขมะนัง ตัดออกรอดในตัณหาสาม กิเลสสืบ
 ปะถานะ จะริยัม ถือนั่นพระธรรมอย่างเต็มถ้วน กล้าหาญ เข้มแข็ง
 ไม่ย่อหย่อน ลดน้อยลงเลย

โกติสะตะ สะหันเสสุ ในวงขอบจักรวาล หนึ่งแสนกัป เต็มทั่วถ้วนนั้น
จักกะวะเรสุ ทั้งหมดที่อยู่ ในวงขอบจักรวาลนี้

เตวะตา เทวดาที่มาชุมนุม

ยัสสะ เป็นธรรม ที่ปกป้อง คุ้มครอง สวดพระรัตนสูตร
ที่สูงสุคนั้นแล้ว

อะนัม อาณาจักรนั้นๆ

กันหันติ ได้ห้อมล้อมธรรมทั้งหมด ให้ผู้คนในเมืองไทย
ทั้งหลายเหล่านั้น

ปุเร ทั้งในวังเจ้านั้นๆ

โรกา มะนุสสะ ตุกพิกกะ สัมพุตัม การเจ็บป่วยไข้ ของผู้คน
ทางเกิดภัยของคน ชี้เป็นเลือด อ้วกเป็นเลือด เม่าป่น
ลัมทั้งยืน อดข้าว อดน้ำตาย ทุบตีกันตาย

จีวิตัม ภัยเดือดร้อน เลือดไหม้ ทรมานขังใจ ร้อนร้ายใหญ่หลวงนี้

ยัญจะ ปะริตตัม ธรรมที่ได้ปกป้อง คุ้มครอง เป็นธรรมพระรัตนสูตร
พระพุทธรเจ้า ที่สูงสุดเท่านั้น

คิปปัม ภัยพิษ ที่ร้อนร้ายกาจ มากมายนั้น

มันตะ รหัสสาเปหิ ขอให้ภัยพิบัติลดลง หายไข้ ได้ธรรมดีงาม
ทั่วถ้วนหน้ากัน

ตัม ปะริตตัม ธรรมพระรัตนสูตร ของพระพุทธรเจ้า ที่ศักดิ์สิทธิ์
ที่สูงสุคนั้น

เห พวกรเจ้าทั้งหมดเอ๋ย

อะหัม ตัวเราพระอานนท์

ภะนามิ เราจะเป่ามนต์ออกจากปาก

ภุมมานิ ให้ผู้คนที่อยู่ในแผ่นดินประเทศไทย ทั้งหมดนี้

ยานิภูตานิ	ท่านเทวดา ชั้นจตุมหาราชสี่เจ้า เทวดาตาวะติงสา สามสิบสามเจ้า เขาเหล่านั้น
อันตะลักเค	ท่านเทวดา ที่อยู่บนชั้นฟ้า
มะนิป ปะตานิ	รวมเทวดาทั้งหมดนั้น
ยานิ ภูตานิ	เทวดาชั้นยามา ชั้นดุสิตา ท่านเขาเหล่านั้น
อิทะ	เทวดาทั้งหมด ร่วมกันรวมพลัง ณ ที่ตรงนี้
สะมา กะตานิ	พร้อมเพรียงสามัคคีกันทั้งหมด
สัปเป	รวมชุมนุมเทวดา ทั้งหมดทั้งมวลนี้
พุทวาระ	เทวดาทั้งหมด ร่วมกันรวมพลัง ณ ที่ตรงนี้
สุมะนะ	ผู้ที่มีใจร่วมพร้อมเพรียงกัน ยินดีสวดพร้อมๆกัน
กะวันตุ	ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดีนี้ ทัวถ้วน ด้วยเทอญ
อะทาปิ	ทั้งข้างใน วงขอบจักรวาล ทั้งข้างนอก วงขอบจักรวาลนั้น
ภาสีตัม	พระพุทธเจ้าบอกไว้ พระธรรมรัตนสูตรนี้
ลักกัจจัม	สวดให้หนักแน่น เต็มพลังทัวถ้วนแล้ว
สุนันตุ	ให้ได้ยิน ได้ฟัง มาทั้งหมดนี้
พุตานิ	เทวดาท่านทั้งหลาย
ยะสะมา	เพราะว่ามีเหตุการณ์ เคราะห์กรรมอันตราย เช่นนี้ๆเกิดขึ้น
สะมา กะตานิ	มาร่วมพร้อมเพรียงกัน สวดพระรัตนสูตรทั้งหมดนี้
ตัสสะ มานิ	เป็นธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้เท่านั้น
สัปเป	ธรรมทั้งหมด นี้
ตุมเห	มีการชุมนุมเทวดา ทั้งหมดเหล่านี้
นิยา เมทะ	ได้ยิน ได้ฟัง กันเสียเถิด

มะนุสียา	ได้เกิดเป็นคนมาแล้ว
ปะจาเย	ได้บูชาพระธรรม พระรัตนสูตรนี้ ให้เกิดธรรมเมตตา เป็นทางใจรักนั้น
กะโรทะ	ปฏิบัติได้ทั้งหมดแล้ว
ติวาสะ	ได้สวดกัน ทุกๆวัน
ระโตสะ	ได้สวดกัน ทุกๆคืน
เย	เหตุเคราะห์กรรมอันตราย เช่นนี้ที่เกิดขึ้น
ตุม หากัม	พวกเจ้าทั้งนั้น
หะรันติ	ที่เอามาเป็นเหตุ เกิดเคราะห์กรรมทั้งหมด
ตะสะมาหิ	ก็เพราะว่าเหตุที่เกิดขึ้นมานี้
อัปะ มาตา	ไม่ควรประมาท ไม่ควรจะลืม ให้กระทำ ต่อพระธรรม ที่ถูกต้องนั้น
เน	อยู่ที่ตัวเรานั้น
รักคัตทะ	ให้รับธรรม ดึงามนี้ ทั้งหมดเลย
อิทะวา	ผู้คนในเมืองไทยทุกคน
หุลัมวา	แม้ในเมืองพญานาคนั้นๆ
ลักเก สุวา	ในเมืองเทวดาชั้นนั้นๆ
ยัมกิญจิ	เวลานั้นจะเกิดเหตุการณ์ มาบรรจบ ก็ไม่รู้ได้
วิตัม	เตรียมรับสภาพสภาวะนั้น
ระตะนัมวา	ได้เอาข้ามพ้นรอด ออกจากทุกข์ ได้นั้นแล้ว
ปะนิตัม	ได้เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม เขาเหล่านั้น
ตัม ระตะนัม	เอาข้ามพ้น ออกรอดจากทุกข์ นั้นได้แล้ว
ตะถา กะเตนะ	พระพุทธเจ้าของเรา

สะมัน เป็นสิ่งที่เปรียบเทียบ ได้ยากนั้น
 นะอัถถิ ไม่มีอีกแล้ว
 อิตัม ปิ ข้ามพ้น ออกรอด จากทุกข์ได้แล้วนั้น
 มีแต่พระพุทธเจ้า เท่านั้น
 ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
 เขาทั้งหลายเหล่านั้น
 เอเตนะ สัจจะ วิจเณะ ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้ นี้ ให้กับผู้คน
 ในเมืองไทยทั้งหลายเหล่านั้น
 สุวัตติ ให้ได้รับธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้
 อัถถิ มีจริงๆแล้วนี้
 โหนตุ ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้ สงบเย็น
 อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ
 ศักยมนุ เชื่อเครื่องพุทธะ ที่สูงที่สุด ได้ขึ้นอยู่เหนือคน เทวดา
 พรหม เชื่อว่าเชื่อเครื่อง พระพุทธเจ้านี้
 สะมา หิโต เป็นเจ้าที่ได้ใจนิ่ง กล้าหาญ เข้มแข็ง มั่นคง ขาวใส นั้น
 คะยัม ตัดอัถตติฐิ กิเลส 10 ในจำนวน 1500 ประการ
 หหมดสิ้น ขาวใส ดิงามแล้ว
 วิรากัมกามะ รากะ รูปรากะ อรูปรากะ ได้ออกรอด พ้นมาแล้วนั้น
 อะมะตัม ไปถึงที่ไม่เกิด ไม่ตายแล้ว
 ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
 เขาทั้งหลายเหล่านั้น
 อะยัม พระนิพพานที่สงบเย็นนี้
 อัจ สกา เป็นเจ้าผู้ หา เห็น รู้ธรรมดิงามนี้แล้ว
 เตะนะ ธัมเมนะ ธรรมที่เราเห็น พระนิพพานที่สงบเย็นนี้

สะมัม สิ่งที่จะมา เปรียบเทียบ กับพระนิพพานนี้
 กิณฺณจิ แม้แต่เพียงนิดเดียว
 นัตถิ ไม่มีอีกแล้ว
 อิตัมปิ ระตะนัม พระธรรม ที่สามารถเอาชนะ
 พันออกรอดจากทุกข์ได้นั้น
 ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
 เขาทั้งหลายเหล่านั้น
 เอเตนะ สัจจะ วิจเณนะ ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้ ให้กับผู้คน
 ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น
 สุวตฺติ ให้ได้รับธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้
 อตฺถิ มีจริง ๆ แล้ว
 โหนตุ ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้
 สงบเย็น อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ
 สิตโต เหมือนได้มณีแจ่มจรัส ขาวใส สว่าง ดั่งงามแล้ว
 พุทฺโธ เป็นเจ้าเห็นรู้ ธรรมทั้งหมดทั้งสิ้นแล้ว
 อัญญม เป็นธรรมที่ได้พึงพิงอย่างนี้ ไม่มีอีกแล้ว
 สุจิ กิเลสทั้งหมด ดับบอดหมด ขาวใสที่แท้จริงแล้ว
 ยัม สะมาทิง ปฏิบัติสมาสมาธิ เข้าถึงพร้อม ใจพระอรหัตผล
 ปะริ วันนะยิ ได้รับธรรม อันน่าชื่นชมยินดี
 อะนัน ตะริกัม รับเอาใจอรหัตมรรค ตัดทิ้งใจอกุศล 12
 โลภะอกุศล 17 รับผลญาณเท่านั้น
 อาหะ พระพุทธเจ้า ได้พูดกล่าวมาอย่างนี้
 เตะนะ สะมาทินา สมาธิ ใจอรหัตผล มาบรรจบกัน
 สะโม ธรรมที่เหมือนกัน พระอริยะเจ้า ทุกชั้นๆ นั้นแล้ว

นะ วิจจะ ติ ไม่มีอีกแล้ว
 อิตัม ปี ระตะนัม พระธรรมที่สามารถเอาคน พันออกรอด
 จากทุกข์ได้นั้น
 ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา
 พรหม เขาทั้งหลายเหล่านั้น
 เอเตนะ สัจจะ วิจเจะนะ ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้นี้ ให้กับผู้คน
 ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น
 สุกกะ ให้ได้รับธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้
 อตถิ มีจริงๆ แล้วนี้
 โหนตุ ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้
 สงบเย็น อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ
 เย ปูกะลา อันเป็นพระอริยะบุคคล เจ้าเขานั้น
 สัตตัม พระอริยะเจ้า หนึ่งร้อยพระองค์
 อตตะ พระอริยะเจ้า แปดองค์เจ้านั้น
 ปะสัตทา เป็นผู้ควรแก่การกราบไหว้ ชื่นชม ยินดี
 เอตานิ เป็นพระอริยะเจ้า 108 จำพวกนั้นแล้ว
 จัตตาริ ยุกกานิ บุรุษสี่คู่ แปดองค์เจ้า
 โหนติ เป็นพระอริยะเจ้าทั้งหลาย
 สุกกะ ตัสสะ สาวักกา เป็นลูกรักของพระพุทธเจ้าทั้งหมดนี้
 ทักขิ เนยโย ได้รับของถวายเพื่อองค์อริยะ มีมงคลดี มีกุศลดี
 มากที่สุดทั้งหมดแล้ว
 ดินนานิ ได้รับเป็นเจ้าของปัจจัยสี่นั้นๆ
 มะฮัปปะลา นิ มีมงคลดี กุศลดี บุญมากใหญ่หลวงที่สุดนี้

อิตัม ปิ สัมเค ระตะนัม เป็นปรมัตถ์สังฆะเจ้า สามารถพาคน เทวดา
 พรหม พันทุกขนั้น
 ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
 เขาทั้งหลายเหล่านั้น
 เอเตนะ สัจจะ วิจเณนะ ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้นี้ ให้กับผู้คน
 ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น
 สุวัตติ ให้ได้รับธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้
 อตถิ มีจริงๆแล้วนี้
 โหนตุ ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้
 สงบเย็น อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ
 เย พระอรหันต์เจ้า ทั้งหลายเหล่านั้น
 โกตะมะ สาสะนัม ศาสนาของพระพุทธเจ้า โคตะมะนี้
 ตัน เห นะ ได้มีความกล้าหาญ เข้มแข็ง ตั้งมั่น ในธรรมที่ดงามนี้
 มะนะสา เอาใจปฏิบัติธรรมนั้น
 สุปะ ยุตตา มีวิริยะ ความเพียร มากกว่าใครๆทั้งหมด
 นิกามิ ได้ออกรอดพ้น จากกิเลส กามาสวะ ทั้งหมดแล้ว
 เต ได้เป็นพระอรหันต์เจ้านั้น
 อะมะตัม เป็นผู้ที่ได้ใจ ไม่ตาย
 สิกัมหะ รับเอามาเป็นอารมณ์นั้นๆ
 นิบบานนัม ได้นิพพานที่สงบเย็นนั้น
 พุจจะ มานา รับได้ธรรมอนัตตา ดงามนั้นแล้ว
 ปะติง ได้ใจอรหัตผล
 ปะตา ถึงธรรมที่ดงามนั้นแล้ว
 โหนติ เป็นพระอริยะเจ้า ทั้งหลาย

อิตัม ปิ สัมเค อันเป็นสังฆะ ของพระอรหันต์เท่านั้น
 ระตะนัม สามารถเอาคน เทวดา พรหม ออกรอดพ้นทุกข์นี้
 ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
 เขาทั้งหลายเหล่านั้น
 เอเตนะ สัจจะ วิจเณระ ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้นี้ ให้กับผู้คน
 ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น
 สุวัตติ ให้ได้รับธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้
 อตถิ มีจริงๆแล้วนี้
 โหนตุ ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้ สงบเย็น
 อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ
 ปะณะ วิสิ ได้ฝังเสาหิน ลงในดินไว้
 อินตะคิโล เสาหินลูกนี้
 จะตุปปิ เกิดขึ้น มาทั้งสี่ทิศ
 วาเลหิ แม้จะมีพายุที่พัดรุนแรง
 อะสัมปะ กัมปิโย ก็ไม่สั่นคลอน ไม่สั่นไหวอีกแล้ว
 สียา ยะตา เหมือนดั่งเช่นนี้ๆ
 โย การที่จะได้เป็น พระอริยะเจ้านั้น
 สัจจานิ ธรรมสัจจะสี่ข้อนี้
 อวิจจะ เอามรรคญาณตัดถึงเสีย
 ปัสสะติ เป็นผู้เห็นรู้ ธรรมดีงามนั้นแล้ว
 ตัมสัป ปุริสัสม เป็นผู้ได้ มรรคอริยะ ตัดขาดกิเลสหมดสิ้นแล้ว
 เป็นพระอริยะ ผู้ส่วยผล
 ตะตุ ปะมัม เป็นเหมือนเช่น เสาหินหลักใหญ่ ที่ว่ามานั้น
 ะตามิ เรา พระพุทธเจ้า พุดออกปากมาเช่นนี้

อิตัม ปิ สัมเค สังฆะ พระอริยะเจ้านี้เท่านั้น
 ระตะนัม สามารถเอาคน เทวดา พรหม ออกรอดพ้นจากทุกข์นี้
 ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
 เขาทั้งหลายเหล่านั้น
 เอเตนะ สัจจะ วิจเณนะ ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้นี้ ให้กับผู้คน
 ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น
 สุวัตติ สุขคะ อตฺถิ ให้ได้รับ ธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้
 อตฺถิ มีจริงๆ แล้วนี้
 โหนตุ ให้ได้รับ ธรรมดี มงคลดี กุศลดี เส้นทางธรรมดีนี้
 สงบเย็น อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ
 กัมพีระ ปญฺญะนะ เป็นพระพุทธเจ้า ผู้เห็นรู้ธรรมดีงาม ลึกล้ำถึงที่สุดนี้
 สุเต สิตานิ ได้บอกกล่าวสอน อบรม ธรรมดีงามนี้แล้ว
 อะริยะ สัจจะนิ พระอริยะ สัจจะสี่ นี่นั่น
 เย ก็เพราะว่า ผลอริยะเจ้าเขาเหล่านั้น
 วิพะวะ ยันติ เป็นผู้เห็นรู้ทุกขสัจจะ พิจารณาทุกขสัจจะ เป็นอนัตตานั่น
 พุตัม ปะโต มีความเพียรชอบ ในการภาวนาธรรม ทั้งหมดนี้
 เต พระอริยะเจ้า พระโสดาบัน เจ้า 7 ชาตินั้น
 อะทะมัม ตัดทิ้งกิเลส ออกรอดไปแล้วนั้น
 ภาวะมัม การจะตั้ง ปฏิสนธิใหม่นั้น
 นะ आयันติ จะไม่มีอีกแล้ว
 อิตัม ปิ สัมเค สังฆะพระอริยะ โสดาบันเจ้า เจ็ดชาตินี้เท่านั้น
 ระตะนัม สามารถเอาคน เทวดา พรหม ออกรอดพ้นจากทุกข์นี้
 ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
 เขาทั้งหลายเหล่านั้น

เอเตนะ สัจจะ วิจเณระ ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้นี้ ให้กับผู้คน
ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น

สุวัทนา ให้ได้รับธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้

อรรถิ มีจริง ๆ แล้วนี่

โหนด ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้
สงบเย็น อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ

สัปดาห์ มิจฉาทิฐิ รูปนามที่แสดงอยู่ อย่างชัดเจนนี้ ไม่เห็น
เห็นผิดว่าเป็นเรานั้น

วิจัยกิจจนา ลังเลสงสัยผิต เชื้อผิต ว่าเป็นเรานี้

สีลับ ปะตั้มวา ถือศีลห้า เหมือนวัว เหมือนควายนั่น

ตะโย

ธัมมา สภาวะอนัตตานั้น

ตั๊สสะ การที่จะได้ เป็นพระโสดาบัน

ตัสสะนะ ลัมปะ ตายะ เห็นรู้ธรรมดีงาม เต็มถ้วนนี้แล้ว

สหายะ รับมารวบรวม พร้อมเพรียงกัน เป็นธรรมอันเดียวกัน

จาติยา กิเลสอันตรายนี่ คือ วิจิกิจจนา คีลละ ปะตุปาทาน
 สักกายะมิจฉาทิฐิ ได้ตัดทิ้งหมดแล้ว

ภาวันติ เป็นมามาเต็มถ้วนแล้ว

กัญจิ แม่เพียรผิตนิตเดียว ไม่มี

ยัม สิ่งทีถือเป็นทางผิดนั้น

อรรถิ ที่เป็ความร้ายกาจมานี้

อะหิทัม ได้ตัดทิ้งในทันทีแล้ว

อิตัม ปิ สัมเค เป็นพระโสดาบัน อริยะ สังฆะเจ้าเท่านั้น

ระตะนัม สามารถเอาคน เทวดา พรหม ออกรอดพ้นจากทุกข์นี้

ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
เขาทั้งหลายเหล่านั้น

เอเตนะ สัจจะ วิจเณระ ธรรมที่ถูกต้อง จริ่งแท้นี้ ให้กับผู้คน
ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น

สุวัทนา ให้ได้รับธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้

อรรถิ มีจริง ๆ แล้วนี่

โหนด ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้ สงบเย็น
อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ

โส การที่ได้เป็น พระโสดาบันเจ้านั้น

จะตู่หิ

สืออย่างั้หมดนี้

อะปา เยหิ มีที่อบายภูมิสี่ห้องชั้น

วิมุตตา ได้ออกรอด พ้นมาหมดแล้ว

อะริตา นานิ เส้นทาง ที่จะกระทำผิดนั้น

กาตุ่ม ถึงแม้ว่า ไปพบเจอ ของผิดมานั้น ไปกระทำ
 มาอีกนั้น

อะพับโป ไม่รับเป็น ของผิดแล้ว เพราะไม่ไป กระทำผิดอีกแล้ว

อิทัม ปี สัมเค พระโสดาบัน อริยะ สังฆะเจ้านี้ เป็นผู้ไม่กระทำผิด

ระตะนัม สามารถเอาคน เทวดา พรหม ออกรอดพ้นจากทุกข์นี้

ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
เขาทั้งหลายเหล่านั้น

เอเตนะ สัจจะ วิจเณน ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้ นี้ ให้กับผู้คน
ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น

สุวัตติ ให้ได้รับธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้

อรรถิ มีจริง ๆ แล้วนี่

โหนดุ	ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้
โส	สงบเย็น อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ
กาเย นะวา	เอาตัวกายนี้
วาจา	เอาปากพูดนี้
อุตะ	นอกเหนืออื่น
เสตะ สาวา	เอาใจดวงนี้
กะโรติ	ที่ได้กระทำ ผิดพลาด มาแล้วนั้น
ปาปะกัม	ที่ไม่ดีนี้
กัมมั	กรรม แห่งการกระทำนั้นๆ
กิญจาปี	สัจจะจริงแท้
กะโรติ	รับธรรมได้ ดึงมาแล้ว
โต	พระโสดาบันเจ้านี้
ตัสสะ	การกระทำที่ไม่ดีนั้น
ติตถา ปะตัสสะ	มรรคญาณ หา เห็น ตัดถึงแล้ว
อะพัพ ปะโส	ไม่เอามาเก็บ หรือมากองไว้อีก
วุตทา	พระพุทธรเจ้า บอกไว้เช่นนี้
อิตัม ปี สัมเ	เป็นพระโสดาบัน อริยะ สังฆะเจ้าเท่านั้น
ระตะนัม	สามารถเอาคน เทวดา พรหม ออกรอดพ้นจากทุกข์นี้
ปะนิตัม	เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม เขาทั้งหลายเหล่านั้น
เอเตนะ สัจจะ วิจเณะ	ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้ ให้กับผู้คน ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น
สุวัตติ	ให้ได้รับธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้

อัถลิ มีจริงๆแล้วนี้
 โหนตุ ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้
 สงบเย็น อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ
 กิงเห นะมาเส ในช่วงระยะ ถึงเดือนที่แห่งแล้งมานั้น
 ปะทะมะ สะมิง กิงเห ตั้งแต่ในช่วงที่แห่งแล้งนั้น
 พุสี ตะเก ให้เกิดไผ่ยอด ดอกไม้ผลิบาน ผลออกมา เต็มทุกๆต้น
 วะนะ ปะรัมเพ ภูเขาใหญ่ ป่าไม้กว้างใหญ่นั้น
 สิริยะ โตปะทา ให้เกิดขึ้น เป็นธรรมชาติที่สวยงาม
 น่าดู น่าชม เป็นอย่างนี้
 ประระมัม หิตายะ การที่จะได้เห็น พระนิพพานที่สงบเย็น
 ัมมะ ะรัม พระธรรมอนันตาสุดยอดนี้
 อะเส สะยิ พระพุทธเจ้าบอกกล่าว สั่งสอน ได้ดีงามแล้ว
 อิตัม ปิ ัมเม พระธรรมอนันตตานี้เท่านั้น
 ระตะนัม สามารถเอาคน เทวดา พรหม ออกรอดพ้นจากทุกข์นี้
 ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
 เขาทั้งหลายเหล่านั้น
 เอเตนะ สัจจะ วิจเณะ ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้ นี้ ให้กับผู้คน
 ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น
 สุวัตติ ให้ได้รับธรรมอนันตตา สุขสงบเย็นนี้
 อัถลิ มีจริงๆแล้วนี้
 โหนตุ ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้ สงบเย็น
 อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ
 ะโร พระธรรม ที่ได้ออกรอด ขึ้นอยู่ที่สูง ที่สูงกว่าสิ่งใด
 พ้นเหนือ ความเป็นที่สูงสุดนี้

วรรณุญ พระธรรม ที่สูงกว่าสิ่งใดนี้ พระพุทธเจ้าเรา
 เห็นรู้ธรรมดีงามนี้แล้ว
 วรรโตะ โลกุตระ สงบเย็นนี้ ทั้ง 9 ชั้น พระพุทธเจ้าได้มอบให้
 วรรหะโตะ ธรรมที่สงบเย็นนี้ เจ้าท่านรับได้มาแล้ว
 อนุตตะโร พระพุทธเจ้าเราไม่มีสิ่งใด ที่จะมาเปรียบเทียบได้เลย
 ัมมะ วรรัม พระธรรมอนัตตาสุดยอดนี้
 ะเต สะยิ ได้บอกกล่าว อบรม สั่งสอน ธรรมดีงามนี้แล้ว
 ิตัม ปิ ระตะนัม พระธรรมอนัตตา สุดยอดนี้เท่านั้น ที่เอาคน
 เทวดา พรหม ออกรอดพ้นทุกข์ได้
 ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
 เขาทั้งหลายเหล่านั้น
 เเตนะ สัจจะ วิจเณะ ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้นี้ ให้กับผู้คน
 ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น
 สุกะ ให้ได้รับธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้
 ัตถิ มีจริงๆ แล้วนี้
 โหนตุ ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้
 สงบเย็น อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ
 เย การที่ได้ เป็นพระอรหันต์เจ้านั้น
 อายะ ติเก ในภาวะเหตุ ที่จะเกิดขึ้นข้างหน้า
 ภาวะ สะหมิง ในภาวะเหตุ ที่เกิดขึ้นมานี้
 ีระตะ มิตตา ใจที่จะไปยึดติด สิ่งนั้นๆ ไม่มี
 เตสัณม์ ดังเช่น ใจพระอรหันต์เจ้า เขาเหล่านั้น
 ปุราณัม ในครั้งออกรอดพ้นมา ได้ถือเชือกพันธุ์ ที่สะสมมาแล้ว
 ชินัม ได้รับธรรมทั้งหมดทั้งสิ้นมานี้

ณะวะ สัมพะวัม ใจที่จะมายึดติด เกาะไว้ ในภาวะ ชาติใหม่นี้
 นัตถิ ไม่มีอีกแล้ว
 ชินะ ปิจา เชื้อพันธุ์ ที่เป็นกรรมเก่า ได้ตัดทิ้งหมดสิ้นแล้ว
 อะวิรุ ณะ รีสันตา ใจที่อยากได้ ชาติใหม่ ไม่มี หมดสิ้นแล้ว
 ทิรา มีทางเห็นรู้ธรรม เป็นผลญาณเท่านั้น
 เต ที่ได้เป็นพระอรหันต์เจ้านี้
 อะยัม ปะ ตีโป เหมือนดวงไฟ ในถ้วยน้ำมัน
 ยะธา เหมือนกับน้ำมันที่แห้ง
 ดินะกา เหมือนไส้เทียนที่ถูกเผาหมดไป
 นิบ ปะ ยันติ ไฟดับบอดลงทันที
 อิตัม ปิ สัมเค เป็นพระอรหันต์ อริยะสังฆะเจ้า นี้เท่านั้น
 ระตะนัม สามารถเอาคน เทวดา พรหม อกรอด พ้นจากทุกข์นี้
 ปะนิตัม เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่าพวกคน เทวดา พรหม
 เขาทั้งหลายเหล่านั้น
 เอเตนะ สัจจะ วิจเณะ ธรรมที่ถูกต้อง จริงแท้นี้ ให้กับผู้คน
 ในเมืองไทย ทั้งหลายเหล่านั้น
 สุวัตติ ให้ได้รับธรรมอนัตตา สุขสงบเย็นนี้
 อตถิ มีจริงๆ แล้วนี้
 โหนตุ ให้ได้รับธรรมดี มงคลดี กุศลดี ทางธรรมดีนี้
 สงบเย็น อันมีอยู่นั้น ทัวถึง ด้วยเทอญ
 พุมมานิ เหตุที่เป็นอยู่ ติดอยู่ในแผ่นดินประเทศไทย
 ทั้งในจักรวาล นอกจักรวาล ทั่วโลกทั้งหมดยุค
 พุตานีวา เทวดา ชั้นจตุมหาราช ชั้นดาวะติงสา ทั้งหลายเหล่านั้น
 อันตะ ลักเข ทั้งในอากาศ บนเหนือชั้นฟ้า

นิป ปะ ตานิ ได้เป็นมาทั้งหมดนี้
 พุตานิ เทวดาชั้นยามา จนถึงเทวดา สี่ชั้นเขานั้น
 อิทะ เทวดาทั้งหมด ร่วมกันรวมพลัง ณ ที่ตรงนี้
 สะมา กะตะ มาร่วมพร้อมเพรียงกันทั้งหมด
 มะยัม พวกเรา หมู่เทวดา มาชุมนุม
 สวดพระรัตนสูตรทั้งหมด
 ตะเถา กะตัม เหมือนมาชุมนุมกัน อยู่ต่อหน้าพระพุทธรเจ้า
 เตะวะ มะนุสสะ ปุจิตัม เป็นเจ้าผู้เห็นรู้ ธรรมทั้งหมดทั้งสิ้นแล้วนั้น
 ธัมมัม ธรรมะอนัตตาเจ้านั้น
 สังฆัง สังฆะปรมัตถ์ ธรรมอนัตตาเจ้านั้น
 นะ มะ สภา มะ กราบไหว้พระธรรมอนัตตา ทั้งหมดทั้งสิ้นนี้
 ระตะนะ สุตตัม การที่จะได้ยิน ได้ฟัง พระธรรมรัตนสูตรนี้
 รับมาปกป้อง คุ้มครอง เป็นธรรมที่สูงที่สุดนี้
 นิทิตัม สูดยอดของพระธรรม พระรัตนสูตรที่สูงที่สุด
 ธรรมดงามนี้ สูดสิ้นที่นี้แล้ว สงบเย็นที่นี้แล้ว

สาธุ

สาธุ

สาธุ

บทสวดมงคลสูตร

พระธรรมปริมาตถอนัตตา

โดย

หลวงพ่อ วิจิตฺตมฺม

อนัตตารามถ้ำวู้ บ้านเมืองนะ

อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

จะบอกให้เรื่อง “มงคลสูตร” นี้ก่อน

มงคลอันว่ามานี้ มันไม่ได้มีอยู่ที่ตัวหนังสือในสมุด มันไม่ได้มีที่ปากของผู้ที่อ่านหนังสือมาพูด ออกเสียงได้ มันไม่ได้มีอยู่ที่ปากพระสงฆ์ตอนที่เป่ามนต์ออกมา มีอยู่ที่พระพุทธรู้ว่า “สะเทวะตา” มีอยู่ในคนใจเทวดาเท่านั้น เมื่อคนและใจเทวดานั้น มีมงคลที่ที่คนใจเทวดาอยู่นั้น ก็จะมีมงคลแล้ว เมืองคนและเมืองเทวดาก็จะมีมงคลกันทั้งหมดเลย เมื่อตัวคนและใจเทวดาไม่มีมงคล เมืองคนและเมืองเทวดานั้น ใครอยากจะทำอะไรก็ทำได้ ไม่มีมงคลเลย บาลีอธิบายได้ว่า

“ปาปัมมัม กัมมรुज्जेติ เอเตนาติ มังกะลา”

ว่ามาเช่นนี้ การที่เราจะได้เกิดมาเป็นคน ได้ใจเทวดานั้น

กัมมัม

การทำงานของใจ การทำงานเอาปากพูด
การทำงานด้วยกายลงมือกระทำ

ปาปัม

ใจเห็นผิด ปากพูดผิด กายลงมือกระทำผิดนั้น

รुज्जेติ

ถูกทำลายดับบอดลงแล้ว สิ้นเกลี้ยง ให้สูญสลาย ไม่มีผิดแล้ว
ไม่กระทำผิดอีกแล้ว

เอเตนาติ

ก็เพราะว่าสิ่งผิดเหล่านั้น ได้ถูกทำลายให้ดับบอด สิ้นเกลี้ยง
กับใจที่เห็นผิด ปากพูดผิด กายลงมือกระทำผิด ของผิดจึงไม่มี
จบงาน ขาวใส ได้ธรรมดีงามนั้นแล้ว

มังกะลัม

จึงได้ชื่อว่าเป็นมงคลดีนี้แล้ว มงคลอันว่านั้น ก็เพราะว่า
ธรรมมงคลนี้ ได้ไปทำลาย ดับบอด กับของผิดดังนี้

(1) ใจเห็นผิด คิด พิเคราะห์ผิด

(2) เอาปากพูดผิด

(3) กายลงมือกระทำผิด

เลยได้ชื่อว่า มงคล นั้นแล้ว ให้เข้าใจกัน ดีงามต่อธรรมมงคลนี้แล้ว

มังกะลามงคล
ธรรมะของพระพุทธเจ้า
มี 38 ประการ อันว่ามานี้

สะ เตวะตา	คนและเทวดาเขาเหล่านั้น
ยัม มังกะลัม	ธรรมที่เป็นมงคล ธรรมะของพระพุทธเจ้า
ตะวา ตัสสะหิ	พระพุทธเจ้าใช้เวลาถึง 12 ปี ได้ถึงธรรมมงคลสูตร วาตะออกมา จากพระโอษฐ์
จินตะยิงสุ	ได้ค้นเห็น พิจารณาหาเส้นทางมงคลนี้ มาทั้งหมดนั้น
จินตะยันตาปี	พิจารณาค้นหา อย่างไรก็เห็น สัจจะอันเป็นมงคลนี้
ชุตทานัม	อันเป็นเส้นทางสงบเย็น ที่ยิ่งใหญ่ สูงส่ง กว้างขวางไปทั่ว
อะทะ ดิงจะ	มีทั้งหมด 38 ประการนี้
ตัม มังกะลัม	ธรรมที่เป็นมงคล พระธรรมของพระพุทธเจ้า
(นะ + อาตักกสันติ)	ให้ไปกว้างๆ จะส่งให้ทั่วถึงนั้น
เตวะ เตวะนะ	พระพุทธเจ้าเรา ได้เป็นเจ้าที่อยู่เหนือสุด เหนือกว่า พวกคน เทวดาพรหม ทั้งหมด ก็ไม่ทั่วถึงได้ เขาเหล่านั้น
สัปปะ โลกะ หิ ตัตถายะ	ให้ได้เป็นมงคลดี กุศลดี พรดี ต่อ คน เทวดา พรหม ทั้งหมดทั้งสิ้น ด้วยเทอญ
เตลิตัม	พระพุทธเจ้าได้บอกสั่งสอนไว้
สัปปะ ปาปะ วินาสะณัม	สิ่งผิดทั้งหมด อกุศลบาปไม่ดีทั้งหมด สิ่งผิดทั้งหมดให้ดับบอด สิ้นเกลี้ยง ขาวใส สงบเย็น ด้วยเทอญ
ตัม มังกะลัม	พระธรรมมงคล ธรรมะของพระพุทธเจ้า
เห	ผู้คนดีเขามีปัญญาเห็นรู้ธรรมนี้

อะหัม	ตัวเรา ปุริ วิจิตตมม
พะนามิ	เราจะบอกกล่าว โดยเขียนให้อ่าน พุดให้ฟัง ธรรมงามดีนี้
พันเต กัสสะปะ	ขอนอบน้อมกราบไหว้พระพุทธเจ้ากัสสะปะ
อิตัม	พระสูตร ที่เป็นมงคล เป็นธรรมะ ของพระพุทธเจ้านั้น
เมมะยา	ตัวเรานี่ ชื่อ พระอานนท์ จะขอบอกกล่าว
พะกะวะโต	พระพุทธเจ้าเรา มีบุญคุณมากมาย ที่สุดนี้
สะมุขา	ดวงตาของเรา มองเห็นตรงๆ ถึงบุญคุณอันใหญ่หลวงนี้
เอวัม	ที่เป็นเช่นนี้ๆ
สุตัม	ให้ได้ยิน ได้ฟังไว้
อุปะ ลักขิตัม	ให้จดจำไว้ให้ได้
อุปะถาริกัม	ให้พูดได้ติดปาก
เอกะ สะมะยัม	ในช่วงมีระยะเวลา ครั้งหนึ่งนั้น ของชีวิต
พะกะวะโต	พระพุทธเจ้าเรา มีบุญคุณมากมาย ที่สุดนี้
สาวัตถิ ยัม	ผู้คน ในเมืองสาวัตถิทั้งหมดนี้
อะนาถะปิน ติกัสสะ	เป็นเจ้าอะนาถะ บิณฑกะเศรษฐี ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ร่ำรวย
อะรัมเม	เป็นบุคคล ที่มีความสุข ความสบายใจ
เจตัสสะ ะเน	ได้ถวายวิหารวัดเชตะวัน ได้เป็นขุนชายเจ้าเจตัสสะ(มีเจตนา)
วิหะระติ	ถวาย พระพุทธเจ้าพำนัก อยู่อาศัยนั้น
อะทะโค	ในช่วงที่พระพุทธเจ้า พักอยู่ที่วิหารเชตะวันนั้น
อัญญะตะระ	ณ ตอนนั้นชื่อเสียง เชื้อเครือ ยังไม่สว่างสดใสในธรรม

เตเวตา	ขุนชายอะนาถะ บิณฑกะเศรษฐี ผู้มีใจเทวดา เจ้าขุนชายนั้น
อะภิกัน ภาวะ	เป็นช่วงเวลา ห้าท่มนั้น
ระติยะ	ล่วงเวลามาถึงเที่ยงคืน
อะภิวันนา	ได้เปลี่ยนรูปร่าง เป็นชายชาติตรี นำตาดี ด้วยแรงบันดาล ธรรมทั้งหมด
เกวะ ลัก กัปปัม	เป็นผู้มีความสง่างาม ปลาบปลื้มใจ ปีติ ที่สุดแล้ว
เจตะวะนัม	ผู้มีเจตนาที่ได้ถวายวิหารเซตวันนั้นๆ
โอ พะ เช็ต ตะวา	มีรัศมี แสงสว่าง ส่องแสงไปทั่วทั้งหมดนั้น
เยนะ	ธรรมที่อยู่ทีบริเวณนั้นๆ
ภะกะวา	อันเป็นพระคุณของพระพุทธเจ้าเรา
อัทถิ	มีมงคลนี้แล้ว
เตนะ	พระคุณของพระพุทธเจ้านี้ เกิดขึ้นมา
อุปะสังกะมิตะวา	เมื่อได้อยู่ใกล้ๆกับพระพุทธเจ้าแล้วนั้น
ภะกะวันตัม	อันพระคุณของพระพุทธเจ้า
อะภิวา เต็ต ตะวา	ขออนอบน้อมพระพุทธเจ้า ศรัทธา มั่นคง หนักแน่น
เอกะมันตัม	ธรรมที่จริงแท้
อะถาสิ	ลุกยืนขึ้น น้อมรับธรรม พระพุทธเจ้า
ทิตาโค	ยืนขึ้นแล้วก้มตัวลง นอบน้อม ต่อพระพุทธเจ้า
สะเตเวตา	ผู้เป็นขุนเทวดานั้น
ภะกะวันตัม	บุญคุณของพระพุทธเจ้าเรา
กาถายะ	ขอเอาความขอนี้มา
อัสสะภาสิ	กราบไหว้แล้ว คำพูดนั้นมีสัมมาวาจาถูกต้อง
พันเต ภะกะวา	กราบไหว้บุญคุณของพระพุทธเจ้า

ปะหุ	ที่กว้างขวาง เหลือล้น ยากที่จะประมาณได้นั้น
เตวาจะ	เทวดาทั้งหลายเหล่านั้น
มนุสสาจะ	ผู้คนทั้งหลายเหล่านั้น
นิปปานันม	พระนิพพานที่ไม่ตายนั้น
อะกังคะมานา	เป็นธรรมที่ยากได้ ยากไปให้ถึงเส้นทางธรรมสงบเย็นนี้
มังกะลา	พระมงคลสูตรธรรมะของพระพุทธเจ้านี้
ตะวา ตัสสะหิ	พระพุทธเจ้าหามาได้ ถึง 12 ปี
อะจินตะยุม	พิจารณา ค้นหา พระธรรม ทั้งหมดทั้งสิ้นนี้
ตัม	พระธรรมที่เป็นมงคลนี้ เป็นพระธรรมของ พระพุทธเจ้านั้น
ตุ่น	พระพุทธเจ้า เจ้าข้าเอ๋ย
ปะรุธิ	ขอบอกกล่าว อบรม พุทธสั่งสอนให้พวกเราด้วยเทอญ
พอ เตวะ ปุัตติะ	ขุนชายเทวดาเจ้าทั้งหลาย เอ๋ย
ปาลานัม	ผู้คนที่ไม่เห็นทาง เห็นรู้ธรรมเขานั้น ได้ชื่อว่าเป็นคนพาล
อะ เสวะนาจะ	อย่าไปอยู่ร่วมกับเขา เพราะเป็นคน ไม่รู้จักธรรม
ปันติตะ นัญจะ	ผู้ได้เป็นบัณฑิต มีปัญญาเห็นรู้เขานั้น
เสวะนาจะ	ควรคบหาบุคคล ที่รู้จักกัน เป็นมิตรต่อกันมา ได้อยู่ร่วมธรรมกันมา (ผู้เป็นบัณฑิต)
ปุจาจะ	จะได้รับการนอบน้อม ได้รับการกราบไหว้ บูชา
ปุจะ เนยานัม	เป็นผู้ได้รับข้าวของ จากการกราบไหว้ ได้มาถวายให้
อัทถิ	มีมงคลนี้แล้ว
เอตัม	ที่บอกธรรมมา 3 ข้อนี้ อบรมธรรมไว้ให้แล้ว สั่งสอนธรรมดีงามนั้นแล้ว

อุต ตะ มัม เป็นธรรมที่สุดยอด เหนือกว่าที่สุดยอด
 ของพระธรรมนั้น
 มังกะลัม มีชื่อว่า รับธรรมมงคลนั้นแล้ว
 ตุ่น ขุนเทวดาเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้
 กันหาหิ ให้จดจำ กันไว้ ให้ดีดี **ออกค่า**
 พอ เต วะ ปุ่ตติยะ ขุนชายเทวดาเจ้าทั้งหลายเอ๋ย
 ปะติ รูปะ เตสะวา โสจะ ได้อยู่ในสถานที่ ดีดี มีธรรมถูกต้อง
 ปุ่ปพะจะ อดีตชาติที่ผ่านมา ได้สะสมเชื่อพันธุไว้
 กะตะ ปุ่ญญะ ตาจะ ธรรมดี เหตุดีได้ ต่อเนื่อง มงคลดี ไว้
 ปุ่ญญะ กิริยา มงคล 10 อย่างนี้
 อัตตะ สัมมา ปะณีติปะ ได้รับมงคลดี กุศลดี แก่ตนเอง
 ได้ถือนันธรรมดี รับธรรมที่ดียาม นี้แล้ว
 เอตัม ที่บอกธรรมมา 3 ข้อนี้ อบรมธรรมไว้ให้แล้ว สั่งสอนธรรม
 ดียามนั้นแล้ว ได้อยู่ในสถานที่ที่ถูกต้องนั้นแล้ว
 อุต ตะ มัม เป็นธรรมที่สุดยอด เหนือกว่าที่สุดยอดของพระธรรมนั้น
 มังกะลัม มีชื่อว่า รับธรรมมงคลนั้นแล้ว
 ตุ่น ขุนเทวดาเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้
 กันหาหิ ให้จดจำ กันไว้ ให้ดีดี **ออกค่า**
 พอ เต วะ ปุ่ตติยะ ขุนชายเทวดาเจ้าทั้งหลายเอ๋ย
 ปะหุ สัจจัญจะ เป็นผู้ได้รับแสงสว่าง ธรรมปัญญา เห็นรู้ที่มากมายนั้น
 ชิปปัญจะ สามารถข้ามพ้น ออกจากของผิดได้แล้ว
 สุลี ชิโต อบรมสั่งสอน ไว้ให้ดีแล้ว
 วินะโยจะ มีปัญญาธรรม ศีลสะอาด มีวินัย ที่ดียามนี้

สุพาลี ตาจะ	ได้บอกกล่าว อบรม สั่งสอน พระธรรมปรมัตถ์
	อนัตตา ของพระพุทธเจ้านี้
ยาวาจะ	สิ่งที่ได้พูดออกมา ไม่มีสิ่งผิดเลย
อัติถิ	มีมงคลนี้แล้ว
เอตัม	ที่บอกธรรมมา 4 ข้อนี้ อบรมธรรมไว้ให้แล้ว
	สั่งสอนธรรมดั่งมานั้นแล้ว
อุต ตะ มัม	เป็นธรรมที่สุดยอด เหนือกว่าที่สุดยอดของพระธรรมนั้น
มังกะลัม	มีชื่อว่า รับธรรมมงคลนั้นแล้ว
ตุ่น	ขุนเทวดาเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้
กันหาหิ	ให้จดจำ กันไว้ ให้ดีดี ออกค่า
พอ เตวะ ปุตตะ	ขุนชายเทวดาเจ้า ทั้งหลายเอ๋ย
มาตาปิตุ	แม่ พ่อ ผู้มีพระคุณ สองเจ้านี้
อุปะทา นัญจะ	เมื่อได้ดูแลท่าน ประณิบัติท่าน อุปัฏฐากท่าน อุปถัมภ์ท่าน
ปุตตะ ตารัสสะ	ทั้งลูกหญิง ลูกชายนั้น
สังกะโห	ได้เื้อเพื่อเื้อแม่ ดูแล ช่วยเหลือท่าน
อะนา กุลาจะ	ไม่เกียจคร้าน ไม่บ้ายเบี่ยง ไม่ถกเถียงท่าน
	ได้ดูแลท่านอย่างดั่งาม
กัมมัน ตาจะ	บุคคลที่ได้กระทำดี กุศลดี ทานที่ดี มาแล้วนี้
เอตัม	ที่บอกธรรมมา 3 ข้อนี้ อบรมธรรมไว้ให้แล้ว
	สั่งสอนธรรมดั่งมานั้นแล้ว
อุต ตะ มัม	เป็นธรรมที่สุดยอด เหนือกว่าที่สุดยอดของพระธรรมนั้น
มังกะลัม	มีชื่อว่า รับธรรมมงคลนั้นแล้ว
ตุ่น	ขุนเทวดาเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้
กันหาหิ	ให้จดจำ กันไว้ ให้ดีดี ออกค่า

พอ เตะวะ ปู้ต๊ะ ขุนชายเทวดาเจ้า ทั้งหลายเอ๋ย
 ตำนัญจะ ได้เอาข้าวของเครื่องใช้มาถวายท่าน
 รัมมะ จะรียา เส้นทางที่ดีนี้ ได้ถือนั่น ปฏิบัติเอา ด้วยมรรคองศา
 สัมมาทิฐิเห็นรู้ ทุกขสัจจะ สังฆะสังกัปปะ
 พิจารณาทุกขสัจจะ เป็นอนัตตานั้น
 ญาตะกา นัญจะ เส้นทางที่ดี ที่ได้ช่วยเหลือเชื้อเครือเหล่านั้น
 อะนะ วิจจาณี ไม่มีความผิดใดใดทั้งหมดทั้งสิ้นนั้น
 กัมมานิ การงานที่ได้ทำมาทั้งหมดนี้
 อัตถิ มีมงคลนี้แล้ว
 เอตัม ที่บอกกรรมมา 4 ข้อนี้ อบรมธรรมไว้ให้แล้ว
 สั่งสอนธรรมดีงามนั้นแล้ว
 อุต ตะ มัม เป็นธรรมที่สุดยอด เหนือกว่าที่สุดยอดของพระธรรมนั้น
 มังกะลัม มีชื่อว่า รับธรรมมงคลนั้นแล้ว
 ตุ่น ขุนเทวดาเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้
 กันหาทิ ให้จดจำ กันไว้ ให้ดีดี **ออกค่า**
 พอ เตะวะ ปู้ต๊ะ ขุนชายเทวดาเจ้า ทั้งหลายเอ๋ย
 ปาปา การงานที่ไม่ดีนั้น
 อาระติ หลีกเว้น ให้ไกลๆ เสียเถิด
 วิระติ หลีกเว้นไปให้ไกลๆ ให้พ้นๆ เสียเถิด
 มัจจะ ปานา ได้ดื่มเหล้า เมายานั้น ขอให้ออกพ้น ไปไกลๆ เสียเถิด
 สัมมะโม ไม่สุบยา ไม่ดื่มเหล้า หลีกเว้น ให้ได้ไป ไกลๆ เสียเถิด
 อัตถิ มีมงคลนี้แล้ว
 เอตัม ที่บอกกรรมมา 4 ข้อนี้ อบรมธรรมไว้ให้แล้ว
 สั่งสอนธรรมดีงามนั้นแล้ว

อุต ตะ มัม เป็นธรรมที่สุดยอด เหนือกว่าที่สุดยอดของพระธรรมนั้น
 มังกะลัม มีชื่อว่า รับธรรมมงคลนั้นแล้ว
 ตุ่น ขุนเทวดาเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้
 กันหาทิ ให้จดจำ กันไว้ ให้ดีดี **ออก่า**
 พอ เตวะ ปุ๊ตติยะ ขุนชายเทวดาเจ้าทั้งหลายเอ๋ย
 กาละ โวจะ เป็นที่ผู้ดี มีเขามาเคารพ นับถือกัน ได้กราบไหว้กัน
 นิวาตอจะ ได้รับความเคารพ นอบน้อมจากคนอื่น มากกว่าตัวเอง
 สัน ตุสสีจะ ได้อุ้มเปื้อน ทรัพย์สมบัติ เครื่องใช้ของทางโลก
 ที่สะสมมาแล้วนั้น

กะตัญญูตาจะ ได้รับรู้ถึงบุญคุณ ของบุคคล ที่คอยช่วยเหลือเรา
 กาเลนะ ได้หาเวลาที่ถูกต่อนั้น
 รัมมะสะวะนัมจะ ให้มาได้ยิน ได้ฟัง ความสั่งสอน ธรรมอนัตตานั่น
 อัตถิ มีมงคลนั้นแล้ว
 เอตัม ที่บอกธรรมมา 5 ข้อนี้อบรมธรรมไว้ให้แล้ว
 สั่งสอนธรรมดีงามนั้นแล้ว

อุต ตะ มัม เป็นธรรมที่สุดยอด เหนือกว่าที่สุดยอดของพระธรรมนั้น
 มังกะลัม มีชื่อว่า รับธรรมมงคลนั้นแล้ว
 ตุ่น ขุนเทวดาเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้
 กันหาทิ ให้จดจำ กันไว้ ให้ดีดี **ออก่า**
 พอ เตวะ ปุ๊ตติยะ ขุนชายเทวดาเจ้าทั้งหลายเอ๋ย
 ขันทีจะ ให้ได้ใจอดทนอย่า ให้ได้มีใจ ที่ไม่อดทน ไม่ดี ไม่งามนั้น
 โสวะ จัสสะตาจะ ได้รับเอาคำสอนของครู อาจารย์ มาปฏิบัติ ได้แล้ว
 อบรมสั่งสอนต่อไป
 สะมะนา ได้เป็นเจ้า ที่มีกิริยาเรียบร้อย ดีงาม เจ้าท่านนั้น

ตัสสะ นัญจะ ได้มาพบเจอแล้ว
 กาเลนะ เอาในช่วงเวลาที่ถูกต้อง เหมาะสม
 รัมมะสะกัจสา ได้มาสนทนาธรรมกัน ในธรรมของพระพุทธเจ้านั้น
 อตถิ มีมงคลนี้แล้ว
 เอตัม ที่บอกธรรมมา 4 ข้อนี้ อบรมธรรมไว้ให้แล้ว
 สัณฺโณสนธรรมดีงามนั้นแล้ว
 อุต ตะ มัม เป็นธรรมที่สุดยอด เหนือกว่าที่สุดยอดของพระธรรมนั้น
 มังกะลัม มีชื่อว่า รับธรรมมงคลนั้นแล้ว
 ตุน ชุนเทวดาเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้
 กันหาหิ ให้จดจำ กันไว้ ให้ดีดี **ออกค่า**
 พอ เตวะ ปุตุตฺติ ชุนชายเทวดาเจ้า ทั้งหลายเอ๋ย
 ตะปอจะ ได้ถือนั่นในธรรมปฏิบัติตามสัมมาทิฐิเห็นทุกขสัจจะ
 สัมมาสังกัปปะ พิจารณาทุกขสัจจะ เป็นอนัตตา
 ได้อย่างดีงามแล้ว

ประระเห มะ จะริยัญ จะ ทางถือนั่น ข้อวัตรปฏิบัติ เพื่อ คน เทวดา

- (1) เมตตา
- (2) กรุณา
- (3) มุทิตา
- (4) อุเบกขา

ในธรรมที่ถือนั่น

- (1) พระอรหันต์
- (2) พระอนาคามี
- (3) จักกะวะตี (อธิปัตติ)
- (4) พรหมปัญจะมะณาน

อะริยะ ลัทธิจะนัม เป็นผู้หา ผู้เห็น ผู้ตัด ผู้ถึง มรรคกิจจะ 4 องค์
 นิพพานะ ลัทธิ กะริยาจะ ผู้ได้ใจผลสำเร็จ ผู้ได้รับอารมณ์
 ที่มาถึงสะอูปาติเสสะนิพพาน

อรรถิ มีมงคลนี้แล้ว

เอตัม ที่บอกธรรมมา 4 ข้อนี้ อบรมธรรมไว้ให้แล้ว
สั่งสอนธรรมดีงามนั้นแล้ว

อุตุ ตะ มัม เป็นธรรมที่สุตยอด เหนือกว่าที่สุตยอดของพระธรรมนั้น

มังกะลัม มีชื่อว่า รับธรรมมงคลนั้นแล้ว

ต้น ขุนหวาดเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้

ค้นหาให้ ให้จดจำ กันไว้ ให้ดีดี ออกค่า

พอ เตะวะ ปู้ต๊ะ ชุนชายเทวดาเจ้า ทั้งหลายเอ๋ย

โลกะธัมเมหิ ในโลกธรรม 8 ข้อนั้น

(1) การงานไม่ดี

(2) การงานที่ดี

(3) ไม่มีลาภ ไม่มีทรัพย์สินสมบัติ เป็นคนยากจน

(4) มีลาภมีทรัพย์สมบัติมาก เป็นเศรษฐี

(5) มีพี่น้องเชื้อเครือ ลูกหลานมากมาย

(6) ไม่มีพี่น้อง ถูกตัดขาด จากลูกหลาน

(7) ถูกดำ่ว่า ถูกตำหนิ ถูกนิินทา ว่าร้ายต่างๆ

(8) ได้รับการชื่นชม ได้รับความยินดี ได้รับการยกย่อง

เจริญ

พุทสะ ได้พบเจอมาแล้ว

ยัสสะ ที่เป็นพระอรหันต์เจ้า เขานั่น

จิตตัม ใจทั้งหมดนั้น

นะกำปะติ	ไม่หวั่นไหว ไม่คลอนแคลน ต่อสิ่งใดอีกแล้ว
อะ โสกำ	สิ่งที่มากระทบใจ ให้กระเทือนใจ ในทุกขนั้นๆ ไม่มี
วิระจัม	ใจที่อยากได้ สิ่งของมากมายเหล่านั้น ไม่มีอีกแล้ว
เขมัม	ค้นหา รับเอาอารมณ์นิพพาน ที่ไม่มีภัยเลือดใหม่ ทรมานใจนั้น
อัทถิ	มีมงคลนี้แล้ว
เอตัม	ที่บอกธรรมมา 4 ข้อนี้ อบรมธรรมไว้ให้แล้ว สั่งสอนธรรมดีงามนั้นแล้ว
อุต ตะ มัม	เป็นธรรมที่สุดยอด เหนือกว่าที่สุดยอดของพระธรรมนั้น
มังกะลัม	มีชื่อว่า รับธรรมมงคลนั้นแล้ว
ตุ่น	ขุนเทวดาเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้
กันหาหิ	ให้จดจำ กันไว้ ให้ดีดี ออกค่า
พอ เตวะ ปุ่ตติสะ	ขุนชายเทวดาเจ้า ทั้งหลายเอ๋ย
เอตาติ สานิ	ที่ได้พูด บอกกล่าว มาทั้งหมดนั้น
อะทะติง สัณญะ	คือ มงคลทั้ง 38 ประการนี้
กะตะวานะ	ให้รับเอา ปฏิบัติตาม มงคลนี้
สัปปะทะ	พระธรรมทั้งหมด ทั้งสิ้นนี้ให้ปฏิบัติกัน อย่างจริงจัง หนักแน่น กล้าหาญ รับเอา
อะปะราจิ	ผู้เชิฏฐ ที่จะจุใจม อันตรายต่อเขาเหล่านั้น
มิมิ	ตัวเราเท่านั้น ที่ไฝ่รับธรรม เจริญในธรรม เหนือกว่าคนอื่นๆเหล่านั้น
สัปปะทะ	พระธรรมทั้งหมด ทั้งสิ้นนี้ ให้ปฏิบัติกัน อย่างจริงจัง หนักแน่น กล้าหาญ รับเอา
ชุตติง	พระธรรม ที่สงบเย็นนี้

กัจจันติ	รับได้ ถึงแล้ว
ตั้ม	มงคล 38 ประการนี้ เท่านั้น
อุต ตะ มัม	เป็นธรรมที่สุดยอด เหนือกว่าที่สุดยอด ของพระธรรมนั้น
เตสาน	ทั้งคน เทวดา เขาเหล่านั้น
มังกะลัม	มีชื่อว่า รับธรรมมงคลนั้นแล้ว
ตุ่น	ขุนเทวดาเจ้าทั้งหลาย เหล่านี้
กันหาหิ	ให้จดจำ กันไว้ ให้ดีดี
มังคะลา สุตตั้ม	ผู้ใด ที่ได้ยิน ได้ฟัง พระธรรมมงคลสูตรนี้
นิติตั้ม	สิ้นสุดที่นี่แล้ว สงบเย็นที่นี่แล้ว

จะขออธิบายมงคล 38 ประการ นี้

1. ไม่อยู่ร่วมกับ คนที่ ไม่มีปัญญา ไม่มีทางเห็นรู้ (คนพาล)
2. เป็นคนที่มีปัญญาเห็นรู้ และได้อยู่ร่วมกันมา
3. ได้กราบไหว้ บูชา ถวายทาน คนที่มีปัญญา ทางเห็นรู้ (บัณฑิต ผู้เห็นรู้)
4. ได้อยู่ในสถานที่ ดีดี มีธรรมถูกต้อง (อธิบายเพิ่มเติม ข้อ 4 ต่อท้าย)
5. มงคล 10 อย่างนี้ (บุญกิริยาวัตถุ 10 อธิบายเพิ่มเติม ข้อ 5. ต่อท้าย)
6. ให้ได้รับมงคลดี ของตัวเอง
7. เป็นผู้ได้แสงสว่าง แห่งปัญญา เห็นรู้ ที่มากมาย
8. สามารถข้ามพ้นรอดจากของผิดไปไกลๆ
9. วินัยศีล นี้
10. ได้พูดกล่าว อบรม สั่งสอน บอกกล่าวพระธรรมของพระพุทธเจ้านี้
11. ได้ดูแลพ่อแม่
12. ได้ช่วยเหลือ พ่อ แม่
13. ไม่เกียจคร้าน ไม่บ้ายเบียง
14. เอาข้าวของ ปัจจัยสี่ มาถวายท่าน
15. ได้ถือนั่นในธรรม ข้อวัตรปฏิบัติของท่าน มรรคองค์ 8 เป็นอนัตตานั้น
16. ได้ช่วยเหลือ เชื้อเครือ (อธิบายเพิ่มเติม ข้อ 16. ต่อท้าย)
17. ไม่กระทำการงานผิด (มิฉฉาอาชีวะ ทุกจริต ไม่กระทำ)
18. หลีกเว้น การงานที่ไม่ดี
19. หลีกเว้นการงานไม่ดี ให้ไกลๆ
20. ไม่ดื่มเหล้า ไม่เมามัว พนันต่างๆ
21. ไม่สุบยา กัญชา ผีปน ทั้งหลาย

22. ที่ได้เคารพ บูชากัน
23. ได้นอบน้อม
24. ได้อุ้มเบื้อข้าวของทางโลก
25. กตัญญูรู้คุณคน
26. ได้ยิน ได้ฟัง ความสั่ง ความสอนอนัตตานั่น
27. ขันติ อดทน ไม่ทำสิ่งที่ไม่ดี
28. ได้เอาคำสอนของครู อาจารย์ นั้นมาปฏิบัติ
29. มีกิริยา ดีงาม เรียบร้อย ของเจ้านั้น
30. ได้สนทนาธรรมกัน.
31. ได้ถือนั่นปฏิบัติ
32. พรหมวิหาร 4 ให้คน เทวดา
33. ได้ปฏิบัติ มรรคกิจจะ 4 องค์
34. ได้รับอารมณ์ สุขุภาติเสสนิพพาน
35. โลกธรรม 8
36. พระอรหันต์ ใจไม่หวั่นไหว
37. พระอรหันต์ ปราศจากใจทุกข์ ถูกยกย่องสรรเสริญ
มากมายขนาดไหน ก็ไม่รับเอา
38. ใจที่อยากได้มากๆ ไม่มี

ขออธิบายมงคล 38 ประการ เพิ่มเติม ข้อ 4. ได้อยู่ในสถานที่
ดีดี มีธรรมถูกต้อง

มงคลที่ถูกต้อง ทางสายกลาง มัชฌิมา มัชฌิมะเตตตะ อันว่านี่
เป็นสถานที่ ที่จริงแท้ ของการที่ได้มาเป็น พระพุทธเจ้า

รับพยากรณ์ สะสมบำเพ็ญบารมี เอานิพพาน ของพระพุทธเจ้า
ทุกๆพระองค์ เริ่มที่ ทิศตะวันออก มีแม่น้ำสันลาวะตี ไปทางทิศตะวันตก
ไปตรงๆ 30 โยชน์ (หรือ 240 กิโลเมตร) มีบ้านตู่ณะ (ตู่ณะ คือ หมู่บ้าน) ไป
ทางทิศใต้ มีบ้านเสหน่งกะ (เสหน่งกะ คือ ระยะทางหมู่บ้าน) ไปทางทิศ
เหนือตรงๆ มีบ้านพุคะยอ 25 โยชน์ (หรือ 200 กิโลเมตร)

ในระหว่างกลางของบ้านเสหน่งกะ กับ บ้านพุคะยอ นั้น (พุคะยอ คือ
อยู่ระหว่างทิศกลางของทิศ) “ปฏฐุปะ เตสะ วาโสจะ” ไฟไหม้ น้ำท่วม
ลมพายุ พัดทำลายล้าง จนโลกสูญสลาย เมื่อดับสิ้นแล้ว จะมีโลกใหม่กำเนิด
ขึ้นใหม่ในยุคแรกสุด ของโลกใหม่ใบนี้ เรียกว่า “มัชจิมะเตตตะ”

ที่ของพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ อดีตชาติที่ผ่านมา ได้สะสมเชื่อพันธุไว้
มีธรรมดี เหตุดีได้ ต่อเนื่อง มงคลดี ไว้

ขออธิบายมงคล 38 ประการ เพิ่มเติม ข้อ 5. มงคล 10 อย่างนี้

(บุญกิริยาวัตถุ 10)

- 1) ทานมัย บุญสำเร็จจากการให้วัตถุเพื่อสงเคราะห์หรือบูชาแก่ผู้อื่น
- 2) สীลมัย บุญสำเร็จจากการงดเว้นจากทุจริต หรือประพฤตีสุจริต
ทางกาย วาจา
- 3) ภาวนามัย บุญสำเร็จจากการอบรมจิต ให้ตัดขาดจากกิเลส
(สมถภาวนา) และการอบรมปัญญาเพื่อละกิเลสทั้งปวง
(วิปัสสนาภาวนา)
- 4) อปจายนมัย บุญสำเร็จจากการประพฤต้อ่อนน้อมถ่อมตน
- 5) เวยยาวัจจมัย บุญสำเร็จจากการชวนชวายบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น
- 6) ปัตติทานมัย บุญสำเร็จจากการให้ส่วนบุญที่ได้บำเพ็ญมาแล้ว
- 7) ปัตตานุโมทนามัย บุญสำเร็จจากการยินดีในกุศลที่ผู้อื่น
ได้กระทำแล้ว

- 8) ธัมมะสวนมัย บุญสำเร็จจากการฟังพระสัทธรรม
- 9) ธัมมเทศนามัย บุญสำเร็จจากการแสดงพระสัทธรรม
- 10) ทิฏฐชุกกรรม การกระทำความเห็นให้ตรงถูกต้อง
ตามความเป็นจริง

ขออธิบายมงคล 38 ประการ เพิ่มเติม ข้อ 16. ได้ช่วยเหลือเชื้อเครือ

- 1) เอาทรัพย์สมบัติ เงินทอง ช่วยเหลือ จากะ บริจาค
- 2) ส่งไปโรงเรียน ช่วยให้เขารู้หนังสือ สอนให้อ่านออกเขียนได้
- 3) เอาปัญญา วิชาชีพอ สอนให้สามารถหาเลี้ยงชีพได้
- 4) ทำงานกุศล อุทิศให้ ในเรื่องบุญกุศล ยื่นให้ได้รับบุญ
- 5) เอาคำสอนพระพุทธเจ้า อบรมสั่งสอนเขา ชี้แนะ
ทางไปนิพพาน สอนให้เขาได้รู้
- 6) ชักชวนเขามาปฏิบัติธรรม ข้อวัตรปฏิบัติตนเอง
- 7) เอาเนื้อเลือด สายเลือด สายใจ อุทิศตัวเพื่อช่วยเหลือ
ให้เขาพ้นจากอันตราย จากผู้เขี้ยทั้ง 5 คือ (1) น้ำ (2) ไฟ
(3) ชุน คนเจ้านาย (4) คนชื้อขโมย (5) คนที่ไม่รักกัน
ไม่ชอบกัน ช่วยเหลือกันเป็นชาติสุดท้าย เมื่อไม่มีใจ
ที่จะช่วยเหลือ ไม่ทำ ในธรรม 7 ประการนี้แล้ว
จะไม่ใช้คนมีมงคล ก็เหมือน “มะ” สีสั้ว หมู หมา
ม้า แมว นั้นแล้ว

บทสวดเมตตาสูตร

พระธรรมปริมัตถอนัตตา

โดย

หลวงพ่อ วิจิตตธมม

อนัตตารามถ้ำวู้ บ้านเมืองนะ

อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

เมตตาสูตร

แปลมาจาก หนังสือชื่อเรื่องว่า ปริตรหลวง เขียนโดย หลวงปู่ธี วิจิตตมม ประวัตินี้ของเมตตาสูตรนั้น มีดังนี้

เมื่อพระพุทธเจ้าจำพรรษา ที่เมืองกบิลพัสดุ์นั้น มีพระปฏิบัติ โลเกียณ 500 องค์ มาเรียนฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน เพราะอยากได้ มรรคญาณ ผลญาณ เลยไปอยู่ในป่าไม้ใหญ่ พระสงฆ์ทั้ง 500 นั้น ถือนันตรายอย่างเคร่งครัด อยู่ในป่าไม้ใหญ่ ชื่อว่าวัดมหาวน พระภิกษุสงฆ์ มีอิทธิฤทธิ์ เพราะถือศีลอย่างเคร่งครัด ผียักษ์ ผีพราย ผีเปรต ที่สิงอยู่ในต้นไม้ นั้น อยู่ไม่ได้ ต้องออกมาอยู่ข้างนอกแถวๆต้นไม้กัน บางครั้ง หนีไปอยู่ที่อื่นๆ ส่วนพวกที่ยังไม่ได้หนีไปไหนนั้น ก็มาหลอกหลอน มารังควานพระสงฆ์ ผีเหล่านั้นได้แปลงร่างเป็นยักษ์ เป็นผีพราย ผีเปรต ตัวสูง ตัวใหญ่ ตัวยาว บางตัวก็ยืนอ้าปาก แยกเขี้ยว แยกฟันหลอกหลอน บางครั้งมาหลอก เป็นตัว ไม่มีหัว เรียกว่า “ผีคอขาด” บางตัวก็มีหัว ไม่มีตัว มาคุยกันให้ได้ยิน บางครั้งก็เป็นตัวเหมือนมีปีก กระพือเสียงดัง เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ผีกระสือ” บางครั้งก็ได้เอาก้อนหินโยนไปมา ตามพุ่มไม้ ให้ต้นไม้สั่นไหว ให้เกิดความกลัว บางครั้งก็ไม่มีตัว มีแต่หัว มาอ้าปาก แลบลิ้นให้ดู เรียกว่า “ผีเปรต” บางตัวเป็นคน หัวเป็นหมา บางตัวหัวเป็นวัว ตัวเป็นคน มาอ้าปากใส่พระสงฆ์ ปล่อยกลืนเหม็นเน่า ใส่พระสงฆ์เขา จนพระสงฆ์เหล่านั้นกลัว พวกกันไปหาพระพุทธเจ้า ในวันเพ็ญเดือน 9 นั้น

พระพุทธเจ้าถามว่า “ลูกเขาเอ๋ย ไปปฏิบัติทุกขสัจจะ พิจารณาทุกขสัจจะเป็นอนัตตา ยังไม่ครบพรรษาเลย แล้วกลับมาทำไม?”

พระสงฆ์เหล่านั้นตอบโดยเล่าเหตุการณ์ที่ไปพบเจอมาให้พระพุทธเจ้าฟัง พระพุทธเจ้าได้รู้ทั้งหมด พระพุทธเจ้าเลยพูดว่า

“ลูกรักเอ๋ย ในเมืองที่คนเราอยู่นั้น ทุกๆ เมืองจะเป็นแบบนี้ เมื่อเราส่งเมตตาไปหาเขา ยืนทางรักให้เขา แล้วเขาจะมาหาสู่เรา ดีกับเรา เป็นธรรมจักรของมันแบบนี้”

เลยได้สั่งสอนธรรมเรื่องเมตตาให้พระสงฆ์เหล่านั้น เมื่อพระสงฆ์เหล่านั้นได้รับธรรมเมตตาแล้ว ก็พากันขึ้นไปสวดเมตตาสูตรให้แก่ยักษ์ ฝิพราย ฝิเปรต เหล่านั้น ยักษ์ และฝิพราย ฝิเปรตเหล่านั้น ก็ได้รับความสงบเย็น และได้มาดูแลปกป้องพระสงฆ์เหล่านั้น

บทสวดเมตตาสูตร เป็นภาษาไทย มีดังนี้

ยะถา	พระธรรมที่เป็นธรรมะของพระพุทธเจ้า ชื่อว่าธรรมเมตตาสูตรนั้น
อะนุภาวะโต	เป็นอิทธิฤทธิ์ของพระสงฆ์ปรมาตมเหล่านั้น
ยักขา	ผียักษ์ ผีพราาย ผีเปรต ผีร้ายกาจเหล่านั้น
พิสะนัม	มีรูปร่างที่น่ากลัวแบบนี้ และมีรูปร่างสลับ สับเปลี่ยน หลอกหลอนไปมาแบบนี้
เนวะ ตัสสะ นะติ	ที่ไม่กล้าออกมา แสดงตัว
ยัมมิเจวา	พระธรรมที่เป็นอิทธิฤทธิ์ของพระสงฆ์ปรมาตม ที่สวดเมตตาสูตรนั้น
ระติง	เวลาค้ำคั้นนั้นๆ
ติวา	เวลากลางวันนั้นๆ
อะตันติโต	ผู้ที่ปราศจากความขี้เกียจเหล่านั้น
อะนุ ยุนะ จันโต	ได้มีความพยายาม สวดเป่าพระธรรมเมตตาสูตรนี้
สุขัม	ได้รับธรรม สงบเย็นดีแล้วนี้
สุปะติ	ได้เบากาย เอนกาย วางใจได้แล้ว
สุปะโตวา	ได้พักผ่อน นอนหลับ ไร้สิ่งที่มารบกวนนั้นๆ
กิญจ	ผียักษ์ทั้งหลาย ที่มาหลอกหลอน รังควาน ทั้งหมดนั้น
ปาปัม	สิ่งที่ร้อนร้ายนั้น
นะปัสสันติ	ไม่มี มารังควาน ไม่ให้ได้เห็นอีกแล้ว
เอวะมาติ กุณุปัตัม	ธรรมเมตตาสูตรนี้ เป็นบุญคุณของพระสงฆ์ปรมาตมหมุนั้น

ตัม ปะริต ตัม พระธรรมเมตตาสูตрянี้ ธรรมสงบเย็นนี้
 เห บุคคลผู้มีใจดี ใจเทวดาดี ใจพรหมผู้มีใจดี
 ทั้งหมดเขาเหล่านั้น
 มะยัม คือบุคคลผู้มีใจเมตตาเหล่านี้
 พะนามะ สวดพระธรรมเมตตาสูตрян สวดเป่าให้ทั้งหมดเลย
 สันตัม ธรรมที่สุขสงบเย็นที่สุดนี้
 ยัมปะตัม อันที่เป็นหนทาง พระนิพพานสงบเย็นนี้
 อตฺถิ มีจริงๆ แล้วนี้
 ตัมปะตัม ธรรมนิพพานสงบเย็นนี้ อันมีอยู่จริงเท่านั้น
 อะภิ สะมิจจะ เอามรรคองค์ ๘ สัมมาสังกัปปะ พิจารณาหา
 เอาสัมมาทิฐิ เป็นผู้เห็น ถึงธรรมสงบเย็น ดีเหล่านั้น
 อตฺถะกุสะเลนะ ในเชื้อเครือของผู้คน ผู้เห็นรู้ธรรม
 ฉลาดธรรมดีงามเหล่านั้น
 สะโก ปฏิบัติเป็นแล้วได้นั้น
 อัสสะ ได้เป็นเชื้อพันธุ์ ติดตัวมาอยู่แล้ว
 อจฺจุจะ ทางที่ได้ความสุข สงบเย็นนั้น
 อัสสะ ได้เป็นเชื้อพันธุ์ ติดตัวมาอยู่แล้ว ได้เป็นผู้มีเชื้อพันธุ์
 ติดตัวมาอยู่แล้ว
 สุกฺกุจะ พิจารณา เส้นทางที่ได้ประสบพบเจอ และได้รับ
 ความสุข ดีงามนั้น มาแล้วนี้
 อัสสะ ได้เป็นเชื้อพันธุ์ ติดตัวมาอยู่แล้ว
 สุวะโจ รับเอาคำสอนของบุคคลผู้มีใจดี เทวดาใจดี
 พรหมผู้มีใจดี ทั้งหลายเหล่านั้น
 อัสสะ ได้เป็นเชื้อพันธุ์ ติดตัวมาอยู่แล้ว

มุตุ	ผู้มีใจอ่อนโยน ใจดี มีเมตตา ทั้งหลายเหล่านี้
อัสสะ	ได้เป็นเชื้อพันธุ์ ติดตัวมาอยู่แล้ว
อะ นะติมานิ	เป็นบุคคลที่ไม่มีมานะ ใจเย่อหยิ่ง จองหง ใจสูง อย่างนั้น
อัสสะ	ได้เป็นเชื้อพันธุ์ ติดตัวมาอยู่แล้ว
เยนะ	การที่จะไปกระทำการที่ไม่ดีนั้น
ปะเร	กับคนอื่นๆเขา
วิญญู	ผู้รู้เห็น ธรรมดีงามนั้นแล้ว
อุ ยะ เต ยุม	จะไม่คิดตำหนิผู้อื่นเลย
คุตตัมปิ	แม้เพียงสักนิดเดียวก็ไม่มี
นะอาจะเร	ไม่ทำผิดอีกเด็ดขาด
สัปปะ	ธรรมทั้งหมดนี้
ชัตตา	ยื่นให้สัตตะวาเขาเหล่านั้น
สุชีโนวะ	ให้มีเส้นทาง สุขสงบเย็น
เขมิโนวา	ไม่มีภัยพิบ ไล์เดือดไหม้ เดือดร้อนใจ ทั้งหมดเหล่านั้น
โหนตุ	ขอให้ได้รับความสุขสงบเย็นนี้ ด้วยเทอญ
สุขัตตตา	ผู้ที่มีตัว ใจ สงบเย็น ทั้งหมดนี้
ภะวันตา	ขอให้ได้รับผลกุศลดี ผลบุญดี เส้นทางธรรมดีนี้ ด้วยเทอญ
อะ นะวะเสสา	มิให้มีอันตรายใดๆ มาขวางกั้น
เยเกจิ	ธรรมทั้งหมดนี้
ปานะ ภูตาวา	สัตตะวาที่มีลมหายใจเข้า ลมหายใจออกทั้งหมดทั้งมวลนี้
ตะสาวา	สัตตะวาที่มีเจตนาตระหนก ตกใจ ทั้งหมดทั้งมวลนี้
ถาวะระวา	สัตตะวาที่มีใจนิ่ง มั่นคง กล้าหาญ เข้มแข็ง เขาเหล่านี้
ตีขาวา	สัตตะวาที่มีลำตัวยาวนั้น

รัศสวะ	สัตตะวาที่มีลำตัวสั้นนั้น
มัจฉิ มาวา	สัตตะวาที่มีลำตัวกลางๆ ไม่สั้น ไม่ยาวนี้
อะนุกะ ทูลาจะ	สัตตะวาที่มีลำตัวพอม ลำตัวอ้วนนี้
ติตถาวา	สัตตะวาที่ทำให้เราได้เห็นตัว มาทั้งหมดนี้
อะ ติตถาวา	สัตตะวาที่เรามองไม่เห็นตัวเขานั้น
ตุเรวา	สัตว์ตัวที่อยู่ไกลๆกัน ทั้งหลายเหล่านั้น
อะ วิตุเร	สัตว์ตัวที่อยู่ใกล้ๆกัน ทั้งหลายเหล่านั้น
พุตานิวา	เป็นตัวมาแล้วนั้น
สัมพะเวสีวา	กลับกลาย ที่จะได้เกิดเป็นตัวมานี้
อัทถิ	มีจริงๆแล้วนี้
สัพเป	สัตตะวาทั้งหมดนี้
สุขัตตตา	ผู้ที่มีตัว ใจ สงบเย็น ทั้งหมดทั้งมวลนั้น
โหนติ	ขอให้ได้รับความสงบเย็น ทั้งหลายเหล่านั้น ด้วยเทอญ
ปะโร	ในบรรดาพวกเราทั้งหลายเหล่านี้
ปะรัม	ในบรรดาพวกเขาทั้งหลายเหล่านั้น
นะนิรป เปทะ	อย่ามีใจเห็นผิด โกรธเคืองกันเลย โมโหกันเลย ทำร้ายกันเลย
กัตถะจิ	การที่ได้เกิดกรรม เหตุผลของกรรม การกระทำ มีมาแล้วนั้น
นัม	ที่ได้นำมา พามีเหตุ ต่อกันนั้น
ปะยา โรสะนา	กับเหตุที่จะได้มาโต้เถียงกันนั้น
ปะติชะ สัญญา	เหตุแรงใจที่เคยชุนเคือง เคยได้เกลียดกัน ทำร้ายใจกัน ทั้งหมดทั้งมวลมานี้
กิณฺณจิ	แม้แต่เพียงนิดเดียว
นาติ มัญญะทะ	หยุด อย่าให้ได้เกิดใจแบบนี้กันเลย

อัญญะ มัญญะ บุคคลๆหนึ่ง และ อีกบุคคลๆหนึ่ง
 ตุกข์ม เกิดทุกข์ใจ ร้อนร้ายใจ เลือดไหม้ ทรมาน ชังใจนั้น
 นะ อิจเสยะ หยุด อย่าได้มีใจ มีกำลังประทุษร้าย อย่างนี้กันเลย
 ปุตตัม ลูกรักของผู้เห็นรู้ พระพุทธเจ้า ทั้งหลายเอ๋ย
 มาตา และลูกรักของแม่ ทั้งหมดเอ๋ย
 นิยัม เหตุที่มี พ่อ แม่กับลูกนั้น ได้มาพึงพิงกัน อาศัยกัน
 อายุสา ก็เพราะว่า พ่อ แม่ลูกได้ผูกพันสายใจกันมาอย่างนี้
 อะ นุลักเข ได้มาร่วมกัน ดูแลกัน พึงพิงกัน ไปถึงสุดชาติ
 เอวัมปิ ก็เป็นเหมือนดังเช่นนี้เท่านั้น
 สัปปะ ธรรมทุกสิ่งอย่าง ทั้งหมด ทั้งสิ้นนี้
 พุเตตุ ในสัตตตะวาเขาเหล่านั้น
 อะ ประมานัม ไม่มีสิ่งใด ที่จะมาแบ่งแยก หรือจะมาเปรียบเทียบได้เลย
 มานะสัม ผู้มีใจรักทั้งหมดทั้งมวลนี้
 ภาเวยะ มีใจเอื้อเพื่อ เพื่อแผ่ออกไป ให้กว้างใหญ่ด้วยเทอญ
 อุตัม ทั้งทิศเหนือ
 อะโท ทั้งทิศใต้
 ติริยัญจะ ทั้งสี่มุม สี่หน้า
 สัปปะโลกะ ทุกๆสิ่งอย่างในโลกทั้งหมดนี้
 อะ พับปะทัม ไม่ให้มีสิ่งใด ที่จะมาทำให้ ใจทุกขนั้นเกิดขึ้นอีก
 อัมแวร์ม จึงไม่มีผู้เขี้ยว ให้เกิดอันตราย ตกต่ำ จมดิ่ง ในตัวเรานี้
 อะ สัมปัตตัม จึงไม่มีผู้เขี้ยว ให้เกิดอันตราย ตกต่ำ จมดิ่ง ทั้งนอกตัว
 มานะสัม เกิดใจรัก ใจสดชื่น ยินดี สบายใจ สงบเย็นใจนี้
 เมตตัญจะ ได้เป็นใจรัก ใจเอ็นดู ใจเมตตา ต่อสัตตตะวา
 ทั้งหมดทั้งมวลนั้น

ภาวะเย	มีใจเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ออกไป ให้กว้างๆ ใหญ่หลวงด้วยเทอญ
ดีตทัตถะ	กรรมเห็นผิดนี่นั่น
อะนุกัมมะ	ไม่เอาใจไปจับกับของผิด ของไม่ดีเหล่านั้น
สีละวา	การถือศีลวัตรนี้
ตัสสะเน	ได้เอาสัมมาทิฐิ มรรคองค์ ๘ เห็นทุกขสัจจะ เอาสัมมาสังกัปปะ พิจารณา รู้ ทุกข์ เป็น อนัตตา นั้น
สัมปันโน	รับธรรมเต็มถ้วน ดั่งามนี้แล้ว
กาเมสุ	อารมณ์กามะเหล่านี้
สินะยะ	ดับหายสิ้นเกลี้ยง สงบเย็นนี้แล้ว
โส	การที่จะได้เกิดมาเป็นคนดี เทวดาดี พรหมดี ได้ใจอริยะนั้น
กัปปาเสยัม	การที่จะได้ปฏิสนธิ ในท้องแม่นั้น
ปุณะ	การที่จะได้เกิดมาอีกครั้งหนึ่งนั้น
นะ หิจาตุ	ไม่หวนกลับมาปฏิสนธิใหม่แล้ว
เมตตา สุตัม	ธรรมเมตตาสูตฺรนี้ เป็นธรรมะของพระพุทธเจ้านั้น
นิตัม	สุดสิ้นที่นี่แล้ว สงบเย็นที่นี่แล้ว

หลวงปู่ วิจิตรธรรม

เขียนไว้เมื่อ

ปีศาสนาเจ้า เป็นปีก้านดอกบัวหอม

เดือน คนได้ใจเทวดา

ใจเทวดาได้ใจพุทธะ

ใจพุทธะได้รับเอานิพพาน

วัน ที่ได้ล้างหัวใจ คนชื่อ อ้ายจิ้งแสง

ณ วัดกรรมฐาน หมู่ละมั่งกุน บ้านจ๋าม เมืองมู่

สารุ สารุ สารุ